C. Vyramuthu

FAREWELL SOUVENIR

வைரமுத்து

பாராட்டு விழா மலர்

University of Jaffna
373
VAI
186039(AR; Main)

VAIDYESHWARA VIDYALAYA
TEACHERS' GUILD, JAFFNA.
11-11-67

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Our Diamond Pearl
we are proud of

A. K. S. & Sons
JEWEL HOUSE,
JAFFNA.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

373.04
VAI

திருவாளர் கா. வைரமுத்து

பாராட்டு விழா மலர்

University of Jaffna
186039
Library

186039

வைத்தீஸ்வர வித்தியாலய ஆசிரியர் சங்கம்
யாழ்ப்பாணம்.
1967

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org
186039

ஆசிரியர் சங்க நிர்வாக சபை 1967

தலைவர்:- திரு. V. S. நடராசா

காரியதரிசி:- ,, K. சித்திரவடிவேலு

தனாதிகாரி:- ,, K. வைத்தியனாதர்

நூல் நிலையப் பொறுப்பாளர்:- K. சேனாதிராசா

நிர்வாக சபை அங்கத்தவர்கள்:-

திரு. A. சரவணமுத்து
,, S. நல்லைநாதன்
,, P. இலங்கநாயகம்
,, T. பரராஜசிங்கம்
,, P. தியாகராசா
,, M. S. அன்வர்
திருமதி Y. வாமதேவா
,, C. தயாளரத்தினம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Ramakrishna Mission
(Ceylon Branch)
Ramakrishna Road.
Colombo. 6. (Ceylon)
18th October, 1967.

Mr. C. Vyramuthu, B. A., Vice-Principal has been one of the main pillars of the Ramakrishna Mission Vaidyeshwara Vidyalaya, Vannarponnai, Jaffna. His contribution to the growth of the Vidyalaya cannot be expressed in words. As an administrator he is held in high esteem by the Education Department and by one all in Jaffna. His retirement is a great loss to the Institution.

Swami Prematmananda,
Vice-President,
Ramakrishna Mission
Ceylon Branch.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Message

The retirement of Mr. C. Vyramuthu, Vice-Principal of Vaidyeshwara Vidyalaya, is a loss not only to his College, which he had served very devotedly, but also to the teaching world.

He is a shining example of what a good teacher is. It is not for me to say what he had done to bring his College to the present status. I leave it to the teachers and the old students of his College.

Though I live close to his home, I knew him more as an efficient teacher and as a good representative of the teaching profession than as a neighbour.

I had the honour to work with him in the Northern Province Teachers Association Benevolent Fund and in the Examination Council.

Even in his retirement, we do hope that he will continue to take an active interest in the education and in the welfare of teachers.

A. Vaidialingam, Esq. B. A., B. Sc.
President, All Ceylon Conference of Teacher ***Unions***

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

C. VYRAMUTHU Esqr. B. A.
Our Vice - Principal

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Partner in a Great Work

S. Ambikaipakan, Esq. B. A.
Principal

It is with mixed feelings that I attempt to pay my tribute to one who has been a partner in a great work for over a generation. On the one hand it gives me great pleasure to express my appreciation of all that Mr. Vyramuthu has done for the Vidyalaya; on the other, it makes me sad to think that the harmonious and fruitful partnership of a generation is going to be broken up soon.

It was thirty two years ago, to be exact it was on the 1st of October 1935, that I assumed duties as the head of the Vaidyeshwara Vidyalaya. I was no stranger to Vidyalaya when I became its head. I had acted for Mr. Vyramuthu for a short period earlier and I was in close contact with some of its teachers. I still remember my sitting close to the platform of the Vidyalaya and listening to the address of Mahatma Gandhi to the Ceylon Indians when he visited Jaffna in December 1927.

In 1935 there were seven teachers at the Vidyalaya. Messers Vyramuthu and Seenivasagam had joined the staff some years before me and Mr. Vythilingam, who will happily remain at the Vidyalaya for some more years to carry on the great traditions, had joined only some months before me.

The future of the Vidyalaya was in a fluid state at that time. The Ramakrishna Mission had many difficulties in managing it for want of manpower and finance. The teachers though small in number and young felt that they could undertake the responsibility of running the school without causing any difficulty to the Mission with the help of friends like the late Kalaipulavar Navaratnam. It was no easy task to convince the Mission about this and the person who was selected to impress on the Mission our capacity to do the work was Mr. Vyramuthu. I need not say that he not only succeeded in his mission but was also able to get their co-operation in running the school.

Once this hurdle was got over, we had to keep our word to the Mission about running the school smoothly. The task of husbanding the very slender resources of the school also fell to Mr. Vyramuthu. He was also the

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

clerk and the bursar of the school at that time. It was he who introduced the system of maintaining the day book where every cent that came in and went out was entered. Later this work was carried on by Mr. Vythilingam and is still in force today. Inspite of all this work he was also preparing for the London Inter Arts examination.

Most of the teachers at that time, Messers Vyramuthu, Seenivasagam, Vythilingam and I, were bachelors and we spent most of the time in the school. There were years when we had not taken even a single day's leave. We were also in the thick of the Kala Nilayam activities.

This team work began to bear fruit and the school began to make rapid strides. Even before the Free Education Scheme was introduced the school had become self supporting financially. The school produced excellent results at the J. S. C Examination and later at the S. S. C. Examination.

The period of expansion began in 1945 when we started the Building Fund. Mr. Vyramuthu was the Treasurer of the fund and kept accurate accounts of all the monies that were received. Part of the science block was the first building to be put up under the expansion scheme.

In the intervening period Mr. Vyramuthu had passed the London Inter Arts and the B. A. examination of the Calcutta University. So in 1945 when the Senior Assistant, Mr. P G, Narayana Iyer left the Vidyalaya and joined Jaffna Hindu College, Mr. Vyramuthu was able to step in as the Vice - Principal. Everyone connected with Vidyalaya felt happy that the post had gone to the most deserving person.

Numbers were increasing and we had to find additional accommodation for the growing numbers. In 1953 the "Festival of Arts and Raffle" was organised which brought us nearly a lakh of rupees. The present Hall and the Biology Laboratory were put up out of the proceeds of the festival. In this campaign too Mr. Vyramuthu was the Treasurer and Mr Vyramuthu and I along with Mr. Jeffree and the late Mr. Chelliah undertook a memorable island - wide tour in connection with the raffle.

These extra activities did not deter us from attending to the academic side of the school. We knew the future of the school depended on what we did in the class room. No one was more aware of this than Mr. Vyramuthu. As Vice - Principal he paid a great deal of attention to orga-

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

THE PARTNERS OF THE GREAT WORK

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

nizing the work of the school. During the lunch interval and after school hours we dreamt dreams of a great future for the Vidyalaya. Some of these dreams have materialised; others are now left to posterity.

Mr. Vyramuthu was at his best in the class room. The subjects he taught were History and English and he handled these subjects with great competence. He took a delight in holding classes after school hours. In this respect he used to remind me of the late Mahamahouppadyaya Kuppusami Sastriar who was Professor of Sanskrit at the Presidency College, Madras when I was a student there. For the honours students who were less than a dozen he held the classes in his room and he saw to it that his classes were fixed for the last period in the day. He would continue his classes for long hours even after the closing of the College.

During the past few years, Mr. Vyramuthu has taken a great interest in the teaching of English as a second language. Without going to England or Australia he has mastered the technique of teaching the subject to the extent of winning the admiration of those who hold diplomas and degrees of foreign Universities.

Mr. Vyramuthu as a man is greater then all these. He is one who rejoices in the achievements of those around him. Whatever I achieved in the school and outside was due to the co - operation and encouragement given by him. He was a loyal colleague and nobody could drive a wedge between us.

May Lord Vaidyeshwaran bless him with long life and health in his retirement.

" A friend is one before whom I may think aloud "

— **R. W. Emerson.**

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

C. Vyramuthu - The Man and His Mission

By A. E Tamber Esq
(Emeritus Principal, Jaffna Central College)

The writer had the pleasure of knowing Mr. Vyramuthu rather intimately from his school days at Jaffna Central College. The picture of Casipillai Vyramuthu a plumpy little boy with the chaste, bright face in the Std *3* Tamil Class, is still vivid in my memory. He passed from class to class as a quiet, yet good student till he completed his secondary education, passing the Cambridge Senior Examination with a creditable exemption from the London Matriculation Examination, in 1924.

I lost touch with him for a time. I went to the University College and he took up appointment as an Assistant Master at the Wesleyan Boy's English School Trincomalee. He returned to Jaffna in November, 1929, as Assistant Master at the Vaidyeshwara Vidyalaya. At this time, I was an Assistant Master at Jaffna Central. I was aware of the interest taken by the late Mr. K. Navaratnam in restoring Vaidyeshwara Vidyalaya to the direct management by the Ramakrishna Mission, Ceylon and in the re-organisation of the school to live up to the traditions and educational ideals envisaged by the Ramakrishna Misson.

The school passed through many vicissitudes under the leadership of Mr. N. Arunachalam, B. A. and Mr. P. Ragupathy, B. A. Hons. When the present Principal Mr. S. Ambikaipakan took over the reins of office as Principal, this school was a Grade III English School on a small campus, with a cadjan roof hall in which all the classes were held. But all the same, from the days of its foundation by the doyen T. Nagamuthu, the school was a national educational institution, striving to impart education with nationalist and Hindu objectives.

From about the thirties Mr. Casipillai Vyramuthu became the the strong man of the triumvirate administration of Mr. Ambikaipakan, assisted by Mr. Vyramuthu and Mr. Seenivasagam.

In the early twentieth century administration of the big schools of Jaffna, the Vice - Principals played a dominant part. J. K. Chanmugam of Jaffna Central, J. V. Chelliah of Jaffna College, T. H. Crossette of St. John's are names to be recokoned with. They were regarded as giants in the educational firmament of Jaffna. But, these giants worked in shchools

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

with a history, of stabilised reputed public schools. Their task mainly consisted of maintaining and continuing what had been built up by their forbears.

Not so the task of Vyramuthu and the builders of the modern Vaidyeshwara Vidyalaya They had to build up a big school from a small school They had to plan not merely the scheme of studies and the time table and supervise the routine teaching but also they had to evolve schemes for an expanding institution. They had to collect funds for more class rooms, better buildings, additional furniture, new science laboratories and equipment for sports and audio-visual activities.

This effort required a capacity for harnessing the goodwill and co-operation of the teachers, the parents and the friends of the school. In this task, Mr. Vyramuthu showed his stature and personality. As an unruffled methodical worker, he would plan and execute all that was necessary for the progress of the school. He had an equanimity of temper that made anger or excitement impossible but he was equally firm and uncompromising in administering the affairs of the school. At the same time, he won the confidence and earned the goodwill of the parents and the public.

In the good old days, the Vice Principals were full time teachers, specialists in their own subjects and administration was a side line. They, were model teachers, set an example to their assistants and had the capacity to guide the teachers and to check and supervise them whenever necessary. In the days of Mr. Vyramuthu a small concession of 5 hours less in the teaching hours was allowed by the Department. But, nevertheless Mr. Vyramuthu was an interest awakening and work exacting teacher, who also produced good results in his subjects. He had a reputation of teaching history with a social and analytical outlook and teaching English as a language to be acquired and appreciated. He was one of the great classroom teachers of his time.

Vyramuthu was not a teacher who turned his back on his books. He was a student all the time. His hobby was reading. His leisure was spent in libraries He helped himself and others to live up to the ideal 'reading maketh a full man'. From the thirties to the early forties, he was librarian of the Kala Nilayam, a cultural organisation, conducted under the leadership of the late Mr. S. Natesan and the late Mr. K. Navaratnam.

As a teacher, he also made an intensive study of his special subjects and sought to improve his academic standards. As an assistant teacher, he passed the Intermediate Examination of the London University and Graduated himself in 1945, about 20 years atfer he started teaching, and 4 years after his marriage. He was every

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

inch a self made man, academically and educationally.

A good teacher is not necessarily a bookworm or a classroom crunch. He is a leader of thought. He is a leader of socio-educational activities. The Northern Province Teachers Association offered a fair field of wide activity for teachers to exploit their qualities of leadership and abilities for organisation. The Examination Council of the N. P. T. A which conducts a uniform and standard examintion for Std 8 which has come to stay is the result of solid work by a number of teacher leaders who acted as Presidents and Secretaries of this body. Mr. Vyramuthu was one of the Presidents of the Council. He functioned from 1959 to 1961 in the great acceptability.

The teaching of English as a second language, especially after the swathasa medium came into vogue has been a moot problem. New techniques and devices had to be planned and propagated among the teachers of English to make a success of the teaching of English, especially according to Ceylon educational policy as a compulsory subject to all children. Recent developments and methods evolved in India and other parts of the world had to be studied and harnessed and schemes prepared to put into effect the new methods of teaching English. Mr. Vyramuthu dived into this task as a duck takes to water and is regarded in Jaffna and Ceylon as one of the men who are qualified in the know how of the new technique. His activities are not confined to assisting in the Syllabus Committees and Seminars of the Province but his services have been requisitioned by the department in the Consultative Committee for the revision of English text books.

Mr. Vyramuthu has been also in the vanguard of welfare organisations to provide security and safeguard for the socio-economic life of the teachers. As one of the pioneer organisers and late President of the Northern Province Teachers Benevolent Fund, he has helped to place this Benefit Fund on a solid foundation. He has also rendered useful and valuable service as secretary and later Treasurer of the N. P. T. A. Provident Society.

The retirement of Mr. Vyramuthu from active service in the teaching profession, therefore, creates a void that is hard to fill both in his school and in the teacher and educational organisations. It is hoped that younger men will emulate his life, his grit and tenacity of purpose, his humility, his unassuming qualities and above all, his high sense of duty and integrity.

He goes into retirement from offical service but we have no doubt that he will have opportunities to manifest his talents and abilities in the service of the community.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நல்லாசிரியர்

பொன். முத்துக்குமாரன் B. O. L.
விரிவுரையாளர், பல்கலைக்கழகம், பேராதனை

அழகுப் பொருள்கள் ஒருங்கு வைக்கப்பட்டுள்ள கலைக்கூடமொன்றில் ஒரு சிற்பம் காண்போரது கண்ணையும் கருத்தையும் கவரத்தக்கதாயிருந்தது. அந்தச் சிற்பத்தின் பக்கத்திற் சென்ற எவரும் அரைமணி நேரமாயினும் தரித்துநின்று அதன் கலை நுட்பத்தினை அனுபவியாமல் செல்ல மாட்டார். இராமர், சீதை, இலக்குமணன் என்னும் இவர்கள் குகனுடைய படகிற் செல்லும் காட்சி கைதேர்ந்த சிற்பி ஒருவன் கை வண்ணத்தால் உயிர்த்துடிப்போடு கூடிய உருப்பெற்றிருந்தது அந்த உருவங்கள் சுதையினாலோ உலோகத்தினாலோ மரத்தினாலோ அமைந்தவையல்ல, நான்கு சிறிய அரிசியினாலானவை: சிற்ப வேலைக்குபயோகமானதென எவரும் சிந்தியாத ஒரு பொருளில் - அற்பமான அரிசியில் தன் கலைத் திறனைக் காட்டிய அந்தச் சிற்பியை வியலாதார் யாரும் இல்லை. அவ்வுருவங்களை அழகாக அமைத்தற்கு அந்தக் கலைஞன் எத்தனை நாள் இரவு பகல் சிந்தனை செய்திருப்பானோ! எத்தனை எத்தனை வழிகளை ஆய்ந்து ஆய்ந்து அவ்வாறு செதுக்க முயன்றிருப்பானோ!

கலைத்துறையில் கைதேர்ந்த சிற்பி, கல்லிலோ செம்பிலோதான் தன் கைவண்ணத்தைக் காட்ட முடியும் என்பதில்லை. அற்பமான பொருளும் அவன் கை வண்ணத்தால் அற்புதமான கலைப்படைப்பாகின்றது. நல்லாசிரியனும் அத்தகைய சிற்பியை ஒத்தவனே. ஆர்வமிக்க மாணவனைத்தான் அறிவாளியாக்குவேன். அறிவு நுட்பமுள்ளவனையே திறமைசாலியாக்குவேன் என நல்லாசிரியன் ஒருபோதும் சொல்வதில்லை. கல்விக்கும் இவனுக்கும் காத தூரம் எனப் பிறரால் பழிக்கப்படும் அதிமந்தன் ஒருவனுக்கும் அவனுக்கேற்ற வழியறிந்து அறிவு புகட்டி, வியக்கத்தக்க வகையில் அவனையும் மதிக்கத்தக்க பொருளாக்கிவிடுகின்றான்.

அற்பமான பொருளையும் அற்புதமான சிற்பமாக்கும் கலைவல்லுநர் நாட்டில் ஆங்காங்குக் காணப்படுதல் போல, தம்மிடத்துக் கல்வி பயிலும் எவரையும் அறிவிலும் பண்பிலும் தக்கோராகச் செய்யும் நல்லாசிரியர் மாரும் நம் கண் காண உள்ளனர். அவ்வித ஆற்றல் படைத்த நல்லாசிரியர்களுள் வைத்தீஸ்வர வித்தியாலய உப அதிபர் திரு. வைரமுத்து அவர்கள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவர் என்பது நான் கூறும் புதுமையன்று, நாடு கூறும் உண்மை.

குருக்ஷேத்திரத்திலே பாண்டவ சேனையும் கௌரவ சேனையும் எதிரெதிராகக் கூடி அணிவகுத்து நிற்கின்றன. இன்னும் சிறிது நேரத்தில் வானத்தில் அம்புகள் பறக்கப் போகின்றன; மண்ணில் இரத்த வெள்ளம் பரக்கப்போகின்றது. அதற்குச் சற்று முன்னான அந்தப் பயங்கர இடைவேளையில் ஆச்சரியம் ஒன்று நடக்கின்றது. பாண்டவர்கள் ஒருவர்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பின் ஒருவரராய்த் தேரினின்றும் இறங்கிக் கௌரவ சேனையைநோக்கி விரைகின்றனர்! இருபக்கத்தாரும் விரைந்து செல்லும் பாண்டவரை இமை கொட்டாமற் பார்த்தவண்ணம் இருக்கின்றனர். ஒருவருக்கும் ஒன்றும் விளங்கவில்லை. சரணடையச் செல்கின்றனரோ? சமாதானம் பேசச் செல்கின்றனரோ? இவ்வாறு தத்தம் அறிவுத் திறனுக்கேற்ப ஊகிப்பவரும் சிலர் இல்லாமல் இல்லை. பாண்டவருள் வில்லுக்கு வீரனை விசயன் நேராகத் தன் பிதாமகரிடத்தே சென்று வணங்கி, பின்னர்த் தன் ஆசிரியராகிய துரோணரை அடைந்து அவர் பாதங்களில் விழுந்து வணங்கித் துதிக்கின்றான்.

'யாதும ஒன்று அறியா என்னை இவனலாது
இலையென் றிந்த
மேதினி மதிக்குமாறு வின்முதற்
கலைகளெல்லாம்
தீதறத் தந்த உண்மைத் தெய்வம் நீ'

என, ஆசிரியர் தனக்குச் செய்த பேருதவியை அருச்சுனன் அன்போடும் ஆராமையோடும் எடுத்துச் சொல்லி அவரது ஆசியைப் பெறப் பணிவோடு காத்திருக்கின்றான். ஐந்து வயதிலே அருச்சுனன் தன் ஆசிரியரிடம் செல்லும்போது, யாதும் ஒன்று அறியாதவன். அவன் பதினாறு வயதிலே ஆசிரியரிடமிருந்து விடைபெறும்போது அறிவுக்கும் ஆற்றலுக்கும் அவனையொப்பார் பிறரில்லை. இது தன்னாசிரியர்செய்த அரிய சாதனை என்பது அருச்சுனன் கூறும் துதியால் அறியக்கிடப்பது. அவ்வாறே நல்லாசிரியராகிய திரு வைரமுத்து அவர்களிடம் கற்கச் செல்லும் ஒரு மாணவன் அதிமந்தனாயிருப்பினும் அவரது போதனைத் திறனால் ஈற்றில் அறிவிலும் பண்பிலும் மிக்கவனாகின்றான்.

திரு. வைரமுத்து அவர்கள் கல்விக்கேற்ப மாணவரை வசமாக்கித் திருப்புபவரல்லர். மாணவர் உளங்கொள்ளும் வகையில் அவரது உளப்பாங்கிற்கேற்பக் கல்வியளிக்கும் முறையை மாற்றி வெற்றிகாண்பவர் நுண் வினைக் கலைஞன் மூலப் பொருளுக்கேற்பத் தன் கருவியை மாற்றி அப்பொருளினை அழகுப் பொருளாக்குதற்கு மென்மையாகவோ வன்மையாகவோ தொழிலாற்றி, வியக்கத்தக்க சாதனை புரிகிறான். திரு. வைரமுத்து அவர்களும் தம்மிடத்துப் பயிலும் மாணவரது அறிவு நிலைக்கேற்பப் போதனை முறையில் ஒரு புதுமையைக் கையாண்டு அனைவரையும் ஏற்ற ஏற்ற வகையில் அறிவும் திறனும் உடையவராகச் செய்து மாணவர் மனத்திலும் மக்கள் உள்ளத்திலும் மறக்க முடியாத நல்லிடம் பெறுகின்றார். அவரிடத்திற் கல்வி பயின்ற மாணவர் தாம்பெற்ற கல்வியால் நல்வாழ்வு எய்தும் போது ''கலைகளெல்லாம் தீதறத் தந்த உண்மைத் தெய்வம் நீ'' என அவரை மனமார வாழ்த்துகின்றனர்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

An APPRECIATION

M. Srikhanta Esq O. B. E.
Permanent Secretary,
Ministry of Land, Irrigation & Power

My association with "Master", as we affectionately call Mr. C. Vyramuthu, extends over a number of decades. As one of the closest friends of my father, he was one of my tutors in my early student days. He must have found me a rather difficult student as my interests were more on the side of general reading than a marked concentration on the subjects which I had to study in the school. In his own characteristic way "Master" tried to wean me away from my pre-occupation with subjects of general reading which was rather extensive for my age. I think in the early days he somewhat believed in the Maxim "Spare the rod and spoil the Child," and it may be that with maturity he would have changed his attitude, but I have not carried out any research into this. I am greatly indebted to him for making a number of subjects, in which I was not interested, very interesting which he achieved by the lucidity and interesting manner in which he explained those subjects to me. Since leaving school we have been very good friends, and he has all along been not only deeply interested in my career but also, that of my children. I regard him as one of the most respected teachers who has played a very important role in my life. He is generally regarded as one of the "Holy Trinity" of Vaidyeshwara Vidyalaya which has played a very vital part in making Vaidyeshwara Vidyalaya one of the leading Hindu institutions in Ceylon. His retirement will no doubt create a void that would be hard to fill.

We wish our "Master" a very happy retired life. I am sure he will not just idle but will continue to guide and encourage many generations of students as he has done in the past.

I am thankful to the Teachers' Guild for having afforded me an opportunity to contribute this article to be published in their Souvenir.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

"The Diamond Pearl"

M. M Abdul Cader Esq.
District Judge
Kalutara

I believe I was at Vaidhyeshwara Vidyalaya from 1928 to 1931 - from my 8th to 11th year. I do not know whether Mr. Vyramuthu was on the staff at that time. If he was, he did not assert himself sufficiently to draw my attention to himself. But after I had become older I used to meet him in various capacities. I used to go to him pleading for admission to children of my area and my requests always received courteous attention. I used to meet him in the Old Boy's functions where I noticed the very unobtrusive but firm manner in which he piloted projects which would be beneficial to the institution. I have seen him at collection campaigns raising funds for the school. I have noticed him walking the corridors of the school while the school is in progress to find out whether the work is going on according to plan. I have heard the boys describe that walk of Mr. Vairamuttu in that literal but sparkling translation "Diamond Pearl is July July Coming" *(வைர முத்து ஆடி ஆடி வருகிறார்)*

Between the years I left the Vidyalayam and 1953, when I left Jaffna on appointment to Government Service, I have seen this very humble institution with just a cadjan roof and a small hall grow into magnificient proportions with one of the largest halls in Jaffna in addition to other substantial buildings. It is well known that these were the results of the efforts of the triumvirate consisting of the Principal, Mr. Ambikaipakan, the Deputy Principal, Mr. Vairamuttu and their able Assistant, Mr. Seenivasagam. The number in the school has grown in geometric proportions but thanks to the efforts largely of Mr. Vairamuthu who was in charge of the day-to-day administration of the school, the discipline has not suffered- which is to say quite a good deal in these days of indiscipline that is prevalent among the school children of today. He has been able to receive from the staff the maximum co-operation that has led to the excellent results in Public Examinations that the latest issue of the Vidyalaya has disclosed to us. There was no magnetic personality about him but there were very silent, unobtrusive, persuasive and winning

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ways about him and a high degree of dedication that won for him the co-operation and admiration of his staff, students, old boys and all others he met. And, thanks to these traits the school has grown in size, strength, character and tradition.

When age ripens it is necessary that even the people who had given their life to the school have to leave giving place to others. And even so, Mr. Vairamuthu retires for a well earned rest. But he leaves behind him sound traditions that will be carried on even after his personality is no longer diffused in the halls of Vidyalayam. I join the numerous old boys and well-wishers of Mr. Vairamuttu in deep and abiding prayer that he will be spared many years of healthy and active rest in years to come. I use the words "active rest" advisedly, as it is not likely that he will rest in the sense that he will not be doing any work, the silent dynamo that he is. I am certain that he will devote his time and energy in some sphere of social activity with equal dedication and success.

If you can dream-and not make dreams your master,
If you can fill the unforgiving minute with sixty seconds of distance run.
Yours is the Earth and everything that's in it,
And-which is more-you'll be a man, my son!

— Kipling,

Something attempted, something done,
Has earned a night's repose.

— Longfellow

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Forty years of Dedicated Service

BY

M. M. Yoosuf, Esq. B. A., E. T.
Jaffna Central College, Jaffna.

Lives of great men all remind us We can make our lives sublime;
And, Departing leave behind us Footprints on the sands of Time.
— *Longfellow*

It is presumptuous on the part of a lesser individual to write of a great man. Yet it is to be deemed a privilege for an old student to write a few good words about an old teacher on the eve of his retirement after forty years of active and dedicated service.

Forty years is almost a life-time It is a rare fortune that one could serve an institution uninterruptedly for such long years. It is the abiding interest which Mr. Vyramuthu took in the development of Vaidyeshwara that had kept him so long without prompting him to seek pastures new. He could certainly have aspired to become the Principal of an equally large college elsewhere, but he couldn't possibly make up his mind to leave the precincts which he loved. cherished and helped to nurture year after year. broadening from precedent to precedent

In Vaidyeshwara's hours of need Mr. Vyramuthu as Vice Principal always rose to the occasion and worked side by side with the Principal. There has not been an event in which he has not played a vital role whether it be sports Day. Parents Day, Ramakrishna Mission Day or any other similar important function I remember those arduous days years ago when he was out in various parts of Ceylon (along with the Principal and other colleagues) launching campaigns to raise funds for the new building His prime virtue has been his extraordinary indefatigability and with this asset he worked with a sense of devotion to duty. He can be ranked among the pioneers who helped to build up Vidyalaya from its humble beginnings to an A-grade Institution. Offering his unstinting co-operation he was a tower of strength to the Principal in shaping the destinies of Vaidyeshwara. I used to wonder occasionally (in the psychological context that no two people can agree for long) whether the harmonious relationships that had existed throughout the years between the Principal and his Deputy was the result of a happy astronomical combination Obviously there had been a fine, healthy spirit of agreement and compromise. Each had respected the other's opinions and also at times diplomatically imposed his own opinions rather successfully whatever it be. Mr. Vyramuthu put his heart and soul into whatever assignment he took charge of so much so that he seldom

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

AMBI BAI BAKAN

touched anything which he did not adorn.

Mr Vyramuthu belongs to that great galaxy of good teachers. He stands out pre-eminently as a teacher of English. We all know the appallingly low levels to which English sank after the axe fell with the switch-over. In this age when there is dearth of good English teachers, it is teachers like Mr Vyramuthu who have helped at least to keep the embers burning. He loved his pupils as much as or even more than he loved his subject. Teaching English in the higher forms these days is really an uphill task owing to various factors Mr. Vyramuthu appreciated the difficulties of his students, tried to understand them sympathised with them and took a lot of pains with them. He did not longingly wait for the last bell to ring. Rather. he often carried his lessons into after hours. Such was his delight in teaching and interest in duty. By the stamp of his personality he also tried to mould the character of his pupils. He was seldom seen to lose his temper, and he used the cane very sparingly; if he did, it was chiefly in the interest of discipline. He was not a martinet either his discipline was that of a disciplined disciplinarian. In fact Mr. Vyramuthu was an emblem of the nobility of the teaching profession

Mr. Vyramuthu's field was not con fined to the class room alone. As a teachers' teacher — a Teachers' Counsellor, so to say — he has been lecturing to a number of teachers and teacher - trainees in several centres The Department of Education gave special recognition to his talents by engaging his services in conducting periodical seminars on the Teaching of English as a Second Language.

Mr Vyramuthu has thus been a great teacher, educationist and humanist. An endearing friend and Colleague too, he was, above all, a gentleman par excellence, recoiling from inflicting pain on others as cardinal Newman would have it What he did whether as teacher or as Vice-Principal or as an individual, he did with malice towards none. with charity for all. and with firmness in the Right That in sum, was the secret of the wealth of popularity and respect which he enjoyed both inside the college and outside

And now after Mr Vyramuthu, when comes such another? It is said sometimes that no man is indispens able but it can certainly be said that Mr. Vyramuthu leaves behind a void which can hardly be filled in the foreseeable future. Service was the essence of his nature that gave him supreme satisfaction Considering the glorious and unflinching manner in which he served Vaidyeshwara, Mr Vyramuthu has reason to be remembered with gratitude, love and affection He leaves behind footprints in the annals of Vidyalaya — indelible memories of a long record of service well and truly rendered in the cause of Education One could take a leaf from his book. for he is worthy of emulation.

Finally let us wish Mr. Vyramuthu many long years in happy retirement.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

"வைரமுத்து வாழ்க"

ஆங்கில மொழிப்பாற் கடலில்
    ஆயுளாம் மத்தை நாட்டி
வாங்கியே கடைந்து கொண்ட
    வாலறி வமுதைத் தெய்வப்
பாங்குறு சபையிற் பாத்துப்
    பன்மொழிப் புலவர் பாடும்
ஓங்கிய மூவரில் ஒருவர்
    உயர்திரு **வைர முத்தே**

பொறுமையைத் தருமன் பேணப்
    புலமையைச் சீடர் போற்ற
நறுமையைக் குருசந் தானம்
    நண்ணிடச் சிந்தை தன்னின்
நிறையினை வாணி மெச்ச
    நேர்மையைத் தேர்வு சாற்ற
இறைபணி செய்த ஆசான்
    எழிற்றிரு **வைர முத்தே.**

மங்கல வார மடமெனும்
    வான்மலைக் குவடாய்ப் பூரண
திங்களின் கலை,விஞ் ஞான
    தினகரச் சுடர்கள் தோற்றி
வெங்கலி கடிவைத் தீஸ்வர
    வித்தியா லயமாம் பீடம்
நங்குல **வைர முத்தின்**
    ஞாபக சின்ன மாகும்.

ஆசிரிய சகாயச் சங்க
    அருமணி கலையின் ஞானத்
தேசிக மணிவர லாற்றுச்
    சிந்தா மணிதிரு மணிமெய்
பேசியருள் மணியன் புமணி
    பிறர்தனக் கொப்பிலா மணிநம்
மாசிலா மணி**வைர முத்து**
    மாமணி வாழி! வாழி!

வித்துவான் பொன் அ. கனகசபை,
புங்குடுதீவு.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

எனது உடன் ஆசிரியர் திரு. வைரமுத்து

திரு. து. சீனிவாசகம் B. A., J. P.

நான் இராமகிருஷ்ண சங்கத்து வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்தில் நாட்டுச்சீவன சாஸ்திர பாட ஆசிரிய ராக 1928-ம் ஆண்டு தொடக்கம் ஒருநேர ஆசிரியராக ஸ்ரீமத்சுவாமி விபுலாநந்தா அவர்களது வேண்டு கோட்கிணங்கக் கடமையாற்றி வந்தேன். அப்பொழுது திரு. சின்னத் தம்பி அவர்கள் தலைமையாசிரியராக இருந்தனர். 1929-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் திரு. சின்னத்தம்பி அவர்கள் ஆங்கிலமொழி கற்பிப்பதற்கு ஓர் ஆசிரியரைக் கண்டுபிடிக்கும் வண்ணம் எனக்குப்பணித்தனர். அச்சமயம் திரு. வைரமுத்து அவர்கள் திருக்கோண மலை வெஸ்லியன் ஆங்கிலப் பாடசாலை யில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றி வந்தனர். அவர் விடுமுறை நாட்களில் தமது பெற்ருேரிடம் யாழ்ப்பாணம் வந்திருக்கும் பொழுது வித்தியாலயத் திற்கு ஆசிரியராகக் கடமையாற்ற வரும் வண்ணம் வற்புறுத்தினேன். அவரும் அதற்கு உடன்பட்டார். ஆகவே, திரு. வைரமுத்து அவர் களை வித்தியாலயத்திற் சேர்த்த பெருமை என்னையும் சார்ந்ததாகும்.

1930ஆம் ஆண்டு நான் முழுநேர ஆசிரியராகச்சேர்ந்து திரு வைரமுத்து அவர்களுடன் கடமையாற்றிவந்தேன். நாம் இருவரும் வித்தியாலயத்தில் எங்கள் சேவைக்காலத்தில் ஆறு அதிபர்க ளின் கீழ், கடமையாற்றியிருக்கிருேம். நாம் சேரும்பொழுது வித்தியாலயச் சராசரி வரவு 115, ஆசிரியர்களின் தொகை 7. இப்போது இருக்கும் விவே காநந்த மணிமண்டபம் இருக்குமிடத் தில் இருந்த ஒரு பெரும் ஓலைக் கொட்டிலே பள்ளிக்கூடமாக இருந் தது. பாலர் கீழ்ப்பிரிவு தொடக்கம் 8ஆம் தரம் வரை வகுப்புக்கள் இருந் தன. திரு. வைரமுத்து ஆங்கிலமும் சரித்திரமும் கற்பித்தார். நாலு மணிக்குப் பள்ளிக்கூடம் விட்டதும் ஆறுமணிவரையில் பள்ளிக்கூடத்தில் ஒரு வகுப்பறையில் இருந்து அன்று பகல் பிள்ளைகள் எழுதிய அப்பியாசங் களைத் திருத்துவார். அதன் பின்பே அவர் பிரப்பங்குளம் வீதியிலிருந்த கலா நிலைய, நூல் நிலையப் பொறுப் பாளனுகக் கடமையாற்றுவதற்குச் செல்வர்.

கிட்டத்தட்ட 1929 தொடக்கம் சுமார் இருபது ஆண்டுக்காலத்தில் கல்லூரிக் கூரை வேய்தல் தொடக் கம் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணரின் ஜயந்தி விழாக் கொண்டாட்டம் ஈருக, பாட சாலையின் சகல விஷயங்களையும் ஸ்ரீ வைரமுத்து முன்னணியில் நின்று உடனுசிரியர்களுடன் செய்து வந் தனர்.

அக்காலத்தில் வைத்தீஸ்வர வித்தி யாலயத்தில் கல்வி பயில வந்த மாண வர்களிற் பெரும்பாலானேர் வறுமை யுள்ள பிள்ளைகளாகவே யிருந்தனர். மாணவர்களிடம் சம்பளம் பெறும் பாடசாலையாக விருந்தகாலத்தில் ஏழைப் பிள்ளைகளுக்கு உதவும் நோக்கமாகவும், இராமக்கிருஷ்ண சங் கத்தின் கொள்கையைப் பின்பற்றும் நோக்கமாகவும் யாழ்ப்பாணத்தி

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

லுள்ள பாடசாலைகளில் வித்தியாலயமே மிகக் குறைவான சம்பளத்தை மாணவர்களிடம் பெற்றுவந்தது. அதிலும், அநேக வறுமையிலுள்ள பிள்ளைகள் இலவசமாகவே படித்து வந்தனர். வசதியுள்ள பெற்றோர்கள் தமது பிள்ளைகளைப் பெரும்பாடசாலைகளாகிய இந்துக்கல்லூரி, மத்திய, சென் ஜோன்ஸ், சென் பற்றிக்ஸ் ஆகிய கல்லூரிகளுக்கு அனுப்பினர். ஆகவே, வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயம் ஏழை மாணவரது பாடசாலையாகத் திகழ்ந்தது. அக்காலத்தில் ஆசிரியர்களது வேதனம் மாணவர்கள் தரும் சம்பளத்திலிருந்தும் ஆண்டுப் பரீட்சை முடிந்ததும் அரசாங்கம் தரும் மான்யத்திலிருந்துமே பெற்றுக் கொள்ள வேண்டியதாயிருந்தது. அரசாங்கம் தரும் மான்யம் $1\frac{1}{2}$ ஆண்டுகளுக்குப் பின்பே வந்து சேரும். ஆகவே மாணவர்கள் தரும் சம்பளத்தைப் பாடசாலைச் செலவு நீக்கிச் சரிசமனாக ஆசிரியர்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுப்பது வழக்கம். ஓர் ஆசிரியர் மாதமொன்றிற்கு ரூபா 25/- தொடக்கம் ரூபா 40/- வரை இத் திட்டத்தில் பிரித்தெடுக்கக் கூடியதாக இருந்தது. இப்பங்கீட்டில் ஸ்ரீ வயிரமுத்து, ஸ்ரீ வயித்திலிங்கத்துடன் முக்கிய பங்கு எடுத்தனர்.

அக்காலத்தில் அதிபர் ஸ்ரீ அம்பிகைபாகன் உட்பட பெரும்பாலானோர் ஆசிரியர்கள் 1930 தொடக்கம் 1941 வரை பிரமசாரியர்களாகவே இருந்தனர். ஸ்ரீ வயிரமுத்துவும் மற்றைய பிரமசாரிகளான ஆசிரியர்களும் பிரமசரிய ஒழுக்கங்களை முறையாகக் கடைப்பிடித்து வந்தனர். இல்லறம் நடாத்திய மற்றைய ஆசிரியர்களும் ஒழுக்கம் உடையவர்களாகவும் ஆசிரிய இலக்கணங்களுடையவர்களாகவும் இருந்தனர். ஒவ்வொரு வித்தியாலய ஆசிரியரும் தத்தம் கடமையைச் செவ்வனே செய்துவந்தனர். யாழ்ப்பாண இந்துமகளிர் கல்லூரி தோன்றாத அக்காலத்தில் பெற்றோர் தமது பிள்ளைகளை—பெண் பிள்ளைகள் உட்பட—வித்தியாலயத்திற்கு அனுப்பி வந்தனர். பெண்பிள்ளைகளை வேம்படி போன்ற பெண்கள் பாடசாலையிற் சேர்க்கும் வண்ணம் பெற்றோர் வற்புறுத்தப்பட்டபோதிலும் அவர்கள் ஆசிரியர்கள் பேரிலுள்ள நம்பிக்கையை எடுத்துக்கூறி வித்தியாலயத்திலேயே தமது பெண்பிள்ளைகளைக் கல்வி கற்பிக்க விரும்பினர். அக்காலத்தில் ஸ்ரீ வயிரமுத்து பிரமசரிய ஆசிரியர்களாகிய எமக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாக விளங்கினர்.

வேறு வருமானமில்லாது மாதா மாதம் பாடசாலை தரும் சொற்ப பணத்தைக் கொண்டே சீவியம் நடாத்திவந்த ஆசிரியர்களாகிய எமக்குக் கடமையுணர்ச்சியுடன் பயிற்றுவித்தல்தொழிலில் எம்மைக் கண்ணுங் கருத்துமாக இருக்கச் செய்த பெருமை எமது உடனுசிரியராக விருந்த ஸ்ரீ வயிரமுத்துவுக்கே உரியது. இத்தகைய கடமையுணர்ச்சியுடனும் தியாக சிந்தையுடனும் ஸ்ரீ வயிரமுத்துவும் மற்றைய உடனுசிரியர்களும் பாடசாலையில் தொண்டு செய்வதற்கு உதவியாகவிருந்த அதிபர் ஸ்ரீ அம்பிகைபாகனின் பங்கும் சிறிதன்று. அவருடைய உதவியும், ஆசியும், பாடசாலை வளர்ந்துவர வேண்டுமென்ற ஆர்வமும் சேவையும் முட்டுக்கட்டை போடாத குணமும்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அவருடைய உதவியாசிரியராகிய ஸ்ரீ வயிரமுத்துவுக்கும் மற்றையோருக்கும் பேருதவியாக இருந்தன. இத்தகைய சூழ்நிலையில் வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயம் நாளொருவண்ணமும் பொழுதொருமேனியுமாக வளரத் தொடங்கியது. 1948-ம் ஆண்டுக்கு முன் தரம் Cல் இருந்த பாடசாலை 1948-ம் ஆண்டில் தரம் Bயாக உயர்த்தப்பட்டது இக்காலத்தில் சிறிதளவில் உயிரியற்கூடம் மாத்திரம் வைத்திருந்த பாடசாலை இரசாயன, பௌதிக, மனையியல் ஆகிய ஆய்வுக் கூடங்களையும் விவேகாநந்த மணி மண்டபத்தையும், நூல் நிலையத்தையும் அதிபர், ஸ்ரீ வயிரமுத்து மற்றைய ஆசிரியர்கள், பழைய மாணவர்கள், ஆதரவாளர்கள் ஆகியோரது பெருமுயற்சியால் கட்டிமுடிக்கக் கூடியதாகவிருந்தது. 1952ஆம் ஆண்டில் நடாத்திய பொருட்காட்சியும் களியாட்டு விழாவும் குறிப்பாக மணி மண்டபத்தையும் உயிரியல் ஆய்வுக் கூடத்தையுங் கட்டவும் பொதுவாக மற்றைய அங்கங்களைப் பூர்த்தி செய்யவும் பேருதவி புரிந்தது. இவ் விழாவில் ஸ்ரீ வயிரமுத்துவின் பங்கு அளப்பரிது. அதிர்ஷ்ட இலாபச் சீட்டுக்களைப் பழைய மாணவர்களுக்கும் ஆதரவாளர்களுக்கும் விற்பனை செய்வதற்குப் பேருதவி புரிந்ததுமன்றி அதனாலும் விழாவாலும் சேர்ந்த பணத்துக்கும் சகல கணக்குகளுக்கும் பொறுப்பாளனாக இருந்ததும் ஸ்ரீ வயிரமுத்துவே. வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்தின் விவேகானந்த மணி மண்டபமும் மற்றைய அங்கங்களும் இருக்குமளவிற்கும் ஸ்ரீ வயிரமுத்துவின் பெயரும் அத்துடன் பின்னிப் பிணைந்ததாகவே யிருக்கும். சுருங்கக் கூறின் ஸ்ரீ வயிரமுத்து தனது உடல் பொருள் ஆவியனைத்தையும் வைத்தீஸ்வர வித்தியாலய சேவைக்கே அர்ப்பணம் செய்திருந்தார். இத்தகைய எல்லா அங்கங்களையும் கொண்ட பாடசாலை 1952ஆம் ஆண்டில் தரம் A ஆக உயர்த்தப்பட்டது யாவருக்கும் மகிழ்ச்சியைத் தந்தது. அதன் பின் பாடசாலையின் வளர்ச்சியில் ஸ்ரீ வயிரமுத்துவின் பங்கையும், அவர் ஆங்கில மொழியும் சரித்திரமும் கற்பிக்கும் ஆற்றலையும் 1945க்குப் பின் உப அதிபராக ஆற்றிய சேவைகளைப் பற்றியும் மற்றைய உடனுசிரியர்களை எழுதும் வண்ணம் விட்டு, ஸ்ரீ வயிரமுத்துவும் அவரது தர்மபத்தினியாரும் இருபிள்ளைகளும் சகல செல்வங்களும் பெற்று நீடூழி வாழவேண்டுமென எல்லாம் வல்ல ஈஸ்வரனை வேண்டுகின்றேன்.

"உயர்தரக் கல்விப் பாடப் புத்தகத்திற்காகக் காத்திருந்தால் தழைக்குப் பின் நான் தோன்றுவேன் என்று மரம் காத்திருக்கும்; கரைக்கும் பின் நான் தோன்றுவேன் என்று நதி காத்திருக்கும்."

— தாகூர்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Our Vice - Principal

P. Elankanayagam, Esq B. A. *Post - Graduate Trained.*

Shunning publicity and courting anonymity he lived laborious days. He seemed to me to regard work at all times as a blessing and never as a burden. One comes across few people so dedicated to their work. I have not heard him talk about the Bhagavad-Gita but I have seen him living it. Our school has been singularly fortunate for the last twenty-five years in having men at the helm who could work as a team with such complete self - abnegation. Though both the Principal and the Vice - Principal have appeared complementary personalities (as far as school work was concerned) they have been equally appreciative of how important in the educational process are ideals and the association with men of ideals.

I shall not however attempt here an analysis of our Vice - Principal's character or an assessment of his work. The numerous friends, associates and students who will be contributing to our souvenir will be doing that service. Such work may not profit him greatly but it certainly will be of immense benefit to us. I shall only pay my tribute to him in the words of Ralph Waldo Emerson, whose words one is reminded of, in thinking of him.

"The mass of men worry themselves into nameless graves, while here and there a great unselfish soul forgets himself into immortality."

"Knowledge is proud that he has learned so much,
Wisdom is humble that he knows not more"

— ***William Cowper***

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

எமது உப அதிபர்

பண்டிதர் செ. நடராசா

வண்ணை வைத்தீஸ்வர வித்தியால யத்தின் வளர்ச்சியிற் சிறந்த பங்கெடுத் துக் கொண்டவர்களிற் சிறந்தவர் நம் உப அதிபர் என்றால் அது மிகையா காது; முகமனுமாகாது. தம் சேவைக் காலம் முழுவதையும் வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்திற்கே அர்ப்பணித்த பெருமையும் அவருக்கேயுரியது. அவர் தம் சேவைக் காலத்தில் ஒரு சிறு காலத்தையாவது வேறு தொழிலில் அல்லது வேறு சிந்தனையில் அல்லது வேறு இடத்திற் செலவழித்ததே கிடையாது. கனவிலும் அவர் கண்டது வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயமே. நின் றும், கிடந்தும், நடந்தும், இருந்தும் நினைத்த நினைவெல்லாம் வைத்தீஸ் வர வித்தியாலயமே. சுருங்கக் கூறின் அவர் தம் வாழ்நாளை வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்திற்கு அர்ப்பணித்தார் என்று கூறி விடலாம்.

கல்லூரிகளில் மணியடித்த பின் வந்து மணியடிக்கு முன் செல்லும் ஆசிரியமரபும் நம்மிடையே உண்டு. ஆனால் இதற்கு முழுமாறாகக் காலையா காரத்தை முடித்துக் கொண்டு கல் லூரிக்கு வந்த உபஅதிபர் மாலையாறு மணிக்குக் கல்லூரியை விட்டுப் புறப் படுவதைப் பலர் கண்டு வியப்படை வர். ஆனால் இது சாதாரண காலங் களில், விசேஷ காலங்களிற் சொல்ல வேண்டியதில்லை. இரவு எட்டுமணி பத்துமணி, பன்னிரண்டு மணிவரை யிலும் கூட அலுக்காது கந்தோரி லிருந்து வேலை செய்வது அவருக்கு இயல்பாகும். அவருக்கு உதவிக்கிருப் பவர்களையும் அப்படியே இருந்து வேலைசெய்ய அவர் கேட்டுக்கொள் வார்.

> "மெய்வருத்தம் பாரார் பசி நோக்கார் கண் துஞ்சார்
> எவ்வெவர் தீமையும் மேற்கொள்ளார்—செவ்வி
> அருமையும் பாரார் அவமதிப்புங் கொள்ளார்
> கருமமே கண்ணாயினர்"

என்ற பாடல் நம் உப அதிபரைப் பார்த்துத் தான் பாடப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்று கூட எண்ணலாம்.

திருவள்ளுவரின் வினைத்திட்பமென்ற அதிகாரம் இலக்கணமானால் நம் உப அதிபர் அதற்கு இலக்கியமாவார். எந் தக் கருமத்தையும் அவசரமாகச் செய் வது அவர் வாழ்க்கையிற் காணமுடியா ததொன்று. அவரது நடையே அவரது அமைதியைக் காட்டும். ஒரு கருமத் தைச் செய்ய அவர் எடுத்துக் கொண் டால் எவ்வளவு காலஞ் சென்றாலும், எவ்வளவு சிரமமேற்பட்டாலும், எத் தனை பேர் அவதியுற்றாலும், அக்கரு மத்தைத் தான் ஆரத்தீர யோசித்து நூறு காகிதத்திலே திட்டமிட்டு இறு தியாகச் சரியான வழி கிடைக்கும் வரை கருமத்தைத் தொடங்கவே மாட்டார். தொடங்கினால் அது நிறை வேறும் வரை திண்ணிதாக முயன்று பயன் காண்பது அவருக்கியல்பா யமைந்த குணமாகும். தோல்வியேற் பட்டாலும் தான் திட்டமிட்டுத் தொடங்கியதை இடையில் விட்டு விடும் இயல்பு அவருக்கில்லை.

நம் உப அதிபரின் தியாகச் செயல் களுட் சிறந்தது தம்முழைப்பிற்கு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஊதியமாகப் பொருளேயோ, புகழையோ விரும்பாமையாகும். எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் பொருளே விரும்பி அவர் செயலாற்றவில்லையென்பதை அவர் பகைவரும் ஏற்றுக் கொள்வர். புகழை அவர் ஈட்டவிரும்பியிருந்தாற் சிறந்த இடத்தைப் பெற்றிருக்கலாம். ஏன் சிறந்த அதிபராகவோ அன்றி மேற்பட்ட பதவியையோ பெற்றிருக்கலாம். ஆனுல் அவர் அவற்றைக் கனவிலும் எண்ணியதில்லை. வித்தியாலயத்தின் வளர்ச்சியும், அதன் உயர்ச்சியும், தன் புகழெனக் கொண்டு உழைப்பதில் அவர் திருப்தியுற்ருர். வித்தியாலயத்தையும் அவரையும் பிரித்தல் கூடாது. வித்தியாலயமே நம் உப அதிபர். நம் உபஅதிபரே வித்தியாலயம் என்னும் அளவிற்கு அவரும் வித்தியாலயமும் இரண்டறக் கலந்தமையை யாவரும் அறிவர்.

மாணவர்களுடனும், ஆசிரியர்களுடனும் அவர் பழகும் போது அன்பாகவே பழகுவார். சில ஆசிரியர்கள் நண்பர்களாக இருக்கா விட்டாலும் அவர்களது குடும்ப சேமங்களை விசாரித்துத் தொடர்பு வைத்துக் கொள்வதில் விருப்புடையவர். இதனுற் பல ஆசிரியர் அவரைச் சேர்ந்து ஒழுகுவர். கல்லூரியாட்சியிற் பல இன்னல்கள் ஏற்படுதலியல்பே. அப்பொழுதெல்லாம் சிறந்த இராஜதந்திரிகளைப் போல நடந்து அனைவரது வெறுப்பையும் நீக்கி அமைதிபெறச் செய்வார். பேசும் பொழுது நகைச்சுவை படப் பேசுவதினுற் பலரைப் பிணித்துக் கொள்வர். நம் உப அதிபரிடத்துக் கோபத்தைக் கண்டவர் எவருமில்லை. பதட்டம், அவசரம், கோபம் என்ற குணங்கள் அவரிடத்துப் பிறப்பிலிருந்தே விடைபெற்றுக் கொண்டன. மாணவர்களைத் தண்டிக்கும் போதும் சிரித்துக் கொண்டே தண்டிப்பார். அவர் கோபிக்கிருரா இல்லையா என்பதை அவர் முகபாவத்திலோ, பேச்சிலோ கண்டுகொள்ள முடியாது. பெரிய நிர்வாகிகளுக்கிருக்க வேண்டிய விரிவான மனப் போக்கு, திட்டமான முடிவுகள், அயரா உழைப்பு என்பன இவர் பழகி வந்த குணங்களல்ல. பிறப்பிலேயேயமைந்தன.

திரு. கா. வைரமுத்து அவர்களை உபஅதிபராகப் பெற்ற வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயம் ஆண்டு தோறும் வளர்ந்து யாழ்ப்பாணத்து உயர்தரக் கல்லூரிகளுடன் கைகோத்து நிற்கும் நிலையையடைந்ததில் ஆச்சரியமில்லை.

தியாக சிந்தையமைந்த நிர்வாகிகளின் திறமையிற்றெழிற்படும் எந்தக் கிளர்ச்சியும், எந்தத் தாபனமும் எந்த இயக்கமும் தோல்வியடைந்ததே கிடையாது. மகாத்மஜீ, நேருஜீ போன்ற தலைவர்களால் வழி நடத்தப்பட்ட இந்தியா முன்னேறி வருவதே இதற்குச் சான்ருகும். சிறந்த நிர்வாகிகளைப் பெறலாம். ஆனுல் அவர்கள் சுயநல மிக்கவராயமைந்தால் என்னவாகும். தியாகிகள் சிலர் இருக்கலாம். ஆனுல் நிர்வாகத் திறமையற்ற அவர் தியாகம் பயன் படாது போய்விடும் இரண்டுமமைந்த பெரியோர்களைப் பெறும் தாபனம் மேல்நிலையடைதல் எளிது. இத்தகைய தலைவராகிய திரு. கா. வைரமுத்து அவர்களின் உழைப்பினுல் உயர்ந்து பலருக்கும் பலனளித்துப் பரிமளிக்கும் நிலையை யடைந்துள்ளது வைத்தீஸ்வரவித்தியாலயம்.

"இன்பம்விழையான் வினை விழைவான் தனகேளிர்
துன்பந் துடைத்தூன்றுந் தூண்"

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பண்புடையார்

திரு. செ. குணபாலசிங்கம் B. A., Dip-in-Ed.
கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரி

திருவாளர் வைரமுத்து அவர்கள் ஆசிரியத் தொழிலுக்குப் பெருமையளிக்கும் பெரியார். நீண்ட காலமாக வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்தின் உயர்வுக்காக அவர் ஆற்றிய பணிகள் போற்றற்குரியன. ஆசிரிய சமூகமே அவருக்குப் பெரிதும் கடமைப்பாடுடையதாக இருக்கின்றது. அவர் ஆசிரிய சேவையினின்றும் இளைப்பாறும் இவ்வேளையில் அவரின் நற்பணிகளை நினைவுகூரும் நோக்கமாக வைத்தீஸ்வர வித்தியாலய ஆசிரியர் கழகம் ஒரு நினைவு மலரை வெளியிட முன்வந்துள்ளமை யாவராலும் பாராட்டற்குரிய ஒரு செயலாகும். அந்த நினைவு மலருக்கு ஒரு கட்டுரை வழங்குமாறு எனக்கு அழைப்பு விடுத்ததன் மூலம் அவ்வறிஞரிடம் எனக்குள்ள மதிப்பையும் அன்பையும் வெளிப்படுத்துதற்கு எனக்கு அரிய வாய்ப்பளித்துள்ளனர் அக்கழகத்தார். அவர்களுக்கு எனது மகிழ்ச்சியையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பழகுதற்கெளிய பண்புடைய பெருந்தகை திரு. வைரமுத்து ஆசிரியர் அவர்கள். அவருடைய நட்பினுல் பயன் பெற்ற பலருள் நானும் ஒருவன். வயதளவில் எமக்குள் பெரும் வேறுபாடு உண்டு. ஆனுல், அது எம்முடைய நட்புக்கும் ஒருவர்மேல் மற்றவர் வைத்த மதிப்புக்கும் இடையூருக நிற்கவில்லை. அவருடன் நெருங்கிப் பழகப் பழக அவரிடம் எனக்குள்ள மதிப்பு ஓங்கி வளர்ந்தது. பண்புடையாளர் தொடர்பு ஒரு நாட் பழகினும் இரு நிலம் பிளக்க வேர் வீழ்க்கும் என்பர். இச்சான்ருேருடன் பல ஆண்டுகளாக நான் கொண்ட நட்பு வேரூன்றி வலுப்பெற்றிருக்கிறது.

''நல்லாரைக் காண்பதுவும் நன்றே; நலமிக்க நல்லார் சொற் கேட்பதுவும் நன்றே; அவரோடு இணங்கி யிருப்பதுவும் நன்று'' என்றனர் ஆன்ருேர். பத்து ஆண்டுகட்கு முன் வடமாகாண ஆசிரியர் சங்க அலுவலாகவும், வட பகுதிப் புவியியற் கழக அலுவலாகவும் திரு. வைரமுத்து ஆசிரியர் அவர்களைச் சந்தித்தேன். அவருடைய அறிவுரைகளைக் கேட்டேன். அவருடைய அன்புப் பிடியில் அகப்பட்டு நண்பனுனேன். பின், வடமாகாண ஆசிரியர் சங்கப் பரீட்சைச் சபையில் அவருடைய தலைமையில் செயலாற்றும் பாக்கியம் பெற்றேன். எமது தொடர்பால் அவருக்கு ஏதும் நன்மை கிடைத்ததோ இல்லையோ எனக்குத் தெரியாது; ஆனுல் நான் பெரும் பயன் அடைந்துள்ளேன். மற்றவர்களை மதித்துப் போற்றும் அவரது உயர்ந்த மனப்பான்மை எமக்கெல்லாம் அறிவூட்டுவதாயுள்ளது.

ஆலோசனை கேட்பதற்காக பலர் அவரிடம் செல்வதுண்டு. ஆசிரியர் சங்க விஷயமாகவும் வேறு விஷயமாகவும் அடிக்கடி நான் அவரைப் போய்ப் பார்த்திருக்கிறேன். எப்பொழுதும் புன்முறுவல் பூத்த முகத்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

துடன் இன்சொற் கூறி வரவேற்பர். அகத்தில் பகை வைத்திருப்போரின் முகத்தில் தோன்றும் நகையன்று அவர் முறுவல்; அடுத்தது காட்டும் பளிங்கு போன்று அவரின் உள்ளத் துணர்ச்சியை எடுத்துக் காட்டுவது அது. ''வா தம்பி'', ''வா சகோதரம்'' என்ற வரவேற்பு எத்தனை முறை கேட்டாலும் இனிமையானதாகவே யிருக்கிறது. புன்னகை தவழும் அவருடைய முகம் சாந்தமாயிருந்ததைக் கண்டிருக்கிறேன். அதில் கோபக் குறிப்பை என்றுமே நான் கண்டதில்லை. இவருக்குக் கோபிக்கத் தெரியாதுபோலிருக்கிறது என நான் சந்தேகப்பட்டது முண்டு. வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்துக்கு என்ன அலுவலாகப் போனாலும் திரு வைரமுத்து ஆசிரியர் அவர்களைக் கண்டு அவருடன் சிறிது உரையாடாவிட்டால் எனக்குத் திருப்தியுண்டாகாது.

கலாசாலையிலாயினும் வீட்டிலாயினும் அவரை நாம் விரும்பியபோது சந்தித்தோம். எப்பொழுது சென்றாலும் எம்மை அமைதியாக அன்போடு வரவேற்று எமக்கு ஆவன செய்வதற்கு அவர் என்றுமே தயங்கியதில்லை மற்றவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்குக் காத்திருப்பவர்போல அவர் எப்பொழுதும் காணப்படுவார். விருப்பு வெறுப்பு இன்றி பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து சிக்கல்களை அறுக்கும் அவருடைய தெளிந்த உள்ளத்தையும் திறமையையும் கண்டு நாமெல்லாம் வியப்படைந்துள்ளோம்.

ஆசிரியர் சங்கக் கூட்டங்களில் முக்கியமான விஷயங்கள் ஆராயப்படும் போது திருவாளர் வைரமுத்து அவர்களின் சமுகத்தை நாம் பெரிதும் விரும்புவோம். விஷயங்களை விரைவில் கிரகித்துத் தகுந்த முடிவுகளுக்கு எம்மை அவர் வழிநடத்தியுள்ளார். தமது கல்லூரி அலுவல்களிலும் இத் திறமையை நன்கு உபயோகித்துள்ளார்.

கல்லூரியில் பொறுப்பான பதவியை வகித்த இவர் ஆசிரியர்களதும் மாணவர்களதும் உள்ளங்களைக் கவர்ந்துவிட்டார். அதிகாரத்திலும் அன்பு வலிமை கூடியது என்பதை அவர் செயலில் காட்டியுள்ளார் அவரது இனிய வார்த்தைகள் ஆசிரியரும் மாணவரும் தாமாயுணர்ந்து தத்தம் பணிகளைச் செவ்வனே ஆற்றுமாறு செய்திருக்கின்றன. திருவாளர் அம்பிகைபாகன் அவர்களும் திருவாளர் வைரமுத்து அவர்களும் வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயம் என்னும் கலைக்கோயிலைக் கட்டிக்காத்து வந்திருக்கிறார்கள். திருவாளர் வைரமுத்து அவர்கள் தனது வாழ்க்கையை இக் கலாசாலையின் சிறப்புக்காக அர்ப்பணித்தவர். அவரைப் பெரும்பாலும் கல்லூரியில்தான் எவரும் காணலாம். அவர் தனது வீட்டில் கழிக்கும் காலம் மிகச் சிறிது. பாடசாலை நேரத்துக்குப் பின்னும், விடுதலை நாட்களிலும் கல்லூரியில் காலத்தைச் செலவிட்டு அதன் பெருமைக்காக உழைத்துள்ளார். வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்தை நினைக்கும்போது எனது மனக் கண்முன் திரு. வைரமுத்து ஆசிரியர் தோன்றுகிறார். அக்கல்லூரியோடு ஒன்றிவிட்ட அவரின் புகழ் என்றும் விளங்குமென்பதற்கு ஐயமில்லை.

ஆசிரிய சேவை நிறைவுபெற்று இளைப்பாறிய பின்னும் தாம் செய்த சேவைகளை அவர் தொடர்ந்து செய்வாரென்பது எமது திடமான நம்பிக்கை. அவ்வாறு செய்வதற்கு வேண்டிய உடல் நலத்தையும் உள்ள உறுதியையும் இறைவன் அவருக்கு நல்குவாராக. இன்னும் பல்லாண்டு இனிது வாழ்கவென அவரை வாழ்த்துகின்றேன்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Our Vice-principal :

A person in whom opposite forces met and mingled

Mrs. P. Kanthasamy B A.

I have known Mr. Vyramuthu only for four years and therefore know much less about him than many another at Vaidyeshwara. The justification for writing this short appreciation lies not in the degree of my acquaintance with him but in the depth of the reverence. I have for the great qualities he possesses.

In him there was a coming together of opposites. He was firm and gentle, was rock-like and melting. It was this perfect matching of these opposites in his personality that gave it the rich flavour which it savoured of.

The vice - principal's post held him (mark the order of my words for he never seemed to hold any post of authority) for over fifteen years and it did not corrupt him. He is one in whom power never tarnished humility. To his strong sense of duty he brought a deep understanding of human nature. He got the best out of teachers and the students not with violent shakings but by gentle tappings. As a teacher, he could not only wax eloquent on the theories of teaching but could also handle a class as any other, only so much more efficiently.

With the retirement of Mr. T. Seenivasagam the college felt as though its left arm was amputated. Now with the curtain falling on the services of our vice-principal Mr. Vyramuttu at Vidyalayam we feel armless-just a body with a fine head. Oh! what depths of sorrows are stirred up when this head-the head of the school-looks to its right and to its left in search of the able arms that were once there but alas now missing!!

The void that will be left in the wake of his retirement will be hard to fill. For him personally, this parting will be a wrench; for us, here, it will be difficult to imagine a Vidyalayam without its V. P - I have almost said V. I. P. But we have no doubt that his services to the college will continue to flow unabated. While he was here he served it fully and whole heartedly but as it were only from a distance never showing himself up on the platform. This retirement perhaps affords him an opportunity to serve it still more fully from a still further distance.

We wish him good health, long life, prosperity and the comforts of a retired life.

186039

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

The Man of Service

Siva. U. Somasegaram M. A. Ed.
Retired Assistant Director of Education
President, Hindu Institute of Culture Jaffna.

I have pleasure in contributing my meed of appreciation of the services by my friend Mr. Vyramuthu to tbe youth of our country as a teacher at Vaidyeshwara Vidyalaya and elsewhere on the eve of his retirement from the educational service.

I will touch on just a few points that struck me, during my contacts with him over the past thirty years. These make him an exceptionally good Guru and Leader of youth

Some teachers are born teachers: other are just made teachers. Mr. Vyramuthu was both born and made a teacher. Coming early under the spiritual. benign influence of the Ramakrishna Mission, it may be mentioned that he was one of the few, very few who imbibed the mission traditions of service above self in the true spirit. Quiet and unassuming, he was always ready to serve the school, the teaching profession and the Department whenever and wherever his services were required. The question of return or remuneration for the work never arose in his mind. It was service in the true Gita traditions

Mr. Vyramuthu was a master of teaching techniques, particularly in the field of the teaching of English. His experience was wide and he had tackled the problems in the spirit of a research worker. He could hold his own with the best that the British Council or the Unesco could supply us with.

Most teachers are guilty of loving to hear their own voices and to be seen on the platforms, as often as possible. Mr. Vyramuttu was always an exception. He would not talk unless it was absolutely necessary. He almost hated to appear on platforms.

Another remarkable virtue in him was contentment. He was always satisfied with his lot and he was never anxious for promotions so long as he was given a good atmosphere to work in. The need, hence, never arose for him to seek the favours of anybody. I am sure he had his personal problems and difficulties but he never allowed them to influence his work as a teacher He had a good grasp of the very complex problems, the teachers have to tackle but, he never allowed a spirit of frustration to overcome him. nor would he criticise others unnecessarily.

Mr. Vyramuttu has many years before him. I am sure he is not lost to the educational world. I join with others in wishing him all success in his efforts towards self realisation through service and prayers May the Blessings of Skantha be with him always.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

"My Guru"

S. Balasubramania Iyer, Esq.

Even as I write this article about my Guru my mind is full of reminiscences of the past. I have known Mr C. Vairamuthu from my kindergarten days at Vivekananda Vidyalaya; now the prim ıry section of Vaidyeshwara. He had never taught me in the primary section but yet I knew him by sight and had developed a liking towards him As my residence is only a few yards away from Vidyalaya, everyday I had the chance of seeing Mr. Vairamuthu walking to and back from school in a calculated pattern of strides, dressed in spotlessly clean white national and vershti, with a borderless white shawl round his neck, holding an umbrella with some books tugged up in his armfold.

It was when I passed my fifth standard and sought admission to the English medium instruction at Vaidyeshwara that I came to know Mr. Vairamuthu more fully. He was then a teacher of history His way of dealing with the subject with the help of maps created a sustain interest in that subject among the children. I was one of those who were very much fascinated by his approach to the subject of teaching world history in the senior form. There were only seven of us then in his senior class and today all the seven are very successful in their own way. One is a doctor, another is a proctor, two are leading businessmen in Jaffna and out of the remaining three two are teachers and one is a land surveyor. During our student days we used to look forward eagerly to his classes in history. The moment the bell was rung for the history lesson to begin all of us were filled with enthusiasm and there appeared Mr. Vairamuthu on the scene with his usual systematic, narrative skill of dealing with the subject with special regard to minute details. In fact his lessons were so absorbingly interesting they have created among his students an abiding love of the subject and even today all of us are very much interested in reading current world affairs.

In the year 1915 when Mr. P. G. Narayana Iyer left Vaidyeshwara to join Jaffna Hindu College Mr. Vairamuthu took upon himself the task of teaching English at Vaidyeshwara. Since then Mr.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Vairamuthu's interest turned towards English and by 1956 with the switch over to Swabasha as the medium of instruction in our schools, he has been moving heaven and earth, to keep up the falling standard of students' attainment in English in our schools. All teachers of English were faced with a serious problem of teaching English as a second language. The standard of attainment in English by our boys fell to unfathomable depths. Teachers of English were highly frustrated at their noble efforts. It was at this juncture my Guru had the farsightedness to change the approach to the teaching of English at Vaidyeshwara. In his usual slow and steady manner he was never disheartened with his efforts. In fact he went on his own to Madras and studied how Dr. Forrester was tackling the subject of teaching English as a second language there. On his return he was full of hope and enthusiasm with his 'structural approach' but we teachers of English at Vaidyeshwara have not been equally enthusiastic about his new way of approach to the subject. There have been many instances where he had exhorted us to drill into our students in Madras structures. To this day he has never been satisfied with the progress of our boys in English at Vaidyeshwara or elsewhere His conception of good English teaching is that pupils should automatically and spontaneously reproduce sentence patterns. However as time went on more and more teachers of English have begun to appreciate and to follow his approach. I am making a special mention of this here inorder to show how my Guru was endowed with that amount of forsightedness which had made him what he is today. Whatever he does he does it very efficiantly and thoroughly always paying special regard to minute details.

The pupils at Vaidyeswara have a high regard and very often a certain amount of 'fear' towards him. When I say 'fear' let me not be misunderstood. His exacting way of questioning the student and calling the attention of the parents often created a sense of fear among the pupils. The parents too came to him for advice regarding their childrens' education. The old boys never forget him because he possesses the rare ability to remember names and faces. Whenever and wherever he meets them he inquires about their health, their job and and their well being. It is this special human touch of his that has endeared him to many a soul. Further no function

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

at Vidyalaya is complete without him. The tremendous financial success of the carnival was specially due to his tactful handling of the event as a joint treasurer with late Mr. Karalasingam (proctor). I had the rare opportunity of working with him in the sale of raffle tickets and it was then I studied him as a man for exemplary work. I consider him 'My Guru' because besides being my teacher he had been a 'Guru' in the true sense of the word. That is when I was faced with failures and was in a despondent mood it was Mr Vairamuthu who cheered me up and showed a new path to follow. He is an example of what love, foresight and self sacrifice can achieve for the true and lasting good of the pupils. His simplicity coupled with whole hearted devotion to lofty ideals is always an example to his associates and pupils. If at all my friends and I at Vaidyeshwara are going to do a real service to him it would be nothing but putting into practice what he had been exhorting us to do all these years.

He watch'd and wept, he pray'd and felt for all.

— *Goldsmith*

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

திறமைக்கோர் திலகம்

பொன்போற் கதிர்பரப்பிப் பூவுலகோர் தானெழவே
அன்புக் கதிற்கரத்தால் அரவணைத்தான் ஆதவனும்

அம்மையே அப்பாஎன் அத்தனே என்றுசொலி
இம்மா நிலந்தனிலே எழுந்திருந்து மணியென்ன?

என்றதுமே எட்டென்றார் எட்டி யடிவைத்தேன்
என்றுமிலா வேகமுடன் எப்படியோ உண்டுடுத்து

பள்ளிமணி கேட்டதுமே பயந்தோடும் பாலகன்போல்
துள்ளி நடந்தோடித் துடித்துப் படியேறத்

தம்பீநில் என்ற தண்ணுரை தான்கேட்டு
நம்பிக்கை தானிழந்து நாணித் தலைகுனிந்து

நின்றேன் நானின்றேன் நெடுமரம்போல் நின்றேன்
என்றும் குலையாத இருமடிப்புச் சால்வையினை

நன்றே இடத்தோள்மேல் நலங்காது தான்போட்டு
முன்னேதான் நிற்கும் முகத்தையுமே பார்த்துவிட்டு

அவசரம்தான் என்றாலும் ஆறுதல்தான் என்றாலும்
கவனமுடனே நடக்கும் கனத்தநடைதனில் வந்து

இன்போ டணைத்துமே என்னதம்பி நேரமென்று
தன்கையாற் காட்டினார் தவறாக் கடிகாரம்

பார்த்தாயா? என்று பண்புடனே கேட்டிட்டார்
வேர்த்து விறுவிறுத்து வேறொன்றும் பேசாது

வீரம் களத்துவிட்டு வெறுங்கையோ டிலங்கைபுக்க
சூரன் நிலையானேன் சொல்லவோ கம்பனில்லை

காட்டாற்று வெள்ளம் கரைபுரண்டு ஓடிவர
நாட்டுக்குள்ளே போக்கி நற்பயிர்கள் செய்வதுபோல்

ஏட்டிற் கிடையாத இனியபல புத்திசொல்லி
கேட்டின்புற நல்ல கேலிக்கதை சொல்வார்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

எண்ணியெண்ணித் திட்டமிட்டு எழுதிக் குவித்திடுவார்
கண்ணியமாய்த் தன்கடமை கணப்போதும் தான்தவருர்.

ஆங்கிலமும் அணிதமிழும் அழகாய் எழுதிடுவார்.
ஆங்கிலத்தைக் கற்பவற்கு அழகாய் முறைசொல்வார்

ஆங்கிலத்தை மாணவர்க்கு அன்பாய் புகட்டுகையில்
ஏங்கிடுமே என்மனமும் இனியமுறை கண்டு

முப்பத்தைந் தாண்டு முழுமூச்சுடன் உழைத்து
ஒப்பில் மகிழ்ச்சியுடனே ஓய்வு பெறுகின்றுர்.

இப்புவியில் எங்கணுமே இந்தமனிதரைப் போல்
ஒப்புரவு ஆற்றல் ஒழுக்க முடையவரை

இப்பிறவியிற் காண இயலாது என்றிடுவார்.
அப்படியோர் அன்பர்கீழ் ஆண்டு பலவாக

அன்போ டியைந்துபணி ஆற்றிப் பெருமையுற்ருேம்
என்றும் மறவோம் மறவோம் இதுஉண்மை

நல்லூருக் கந்தன்தன் நல்ல திருவருளால்
எல்லாப் பொருளும் இனிதாகப் பெற்றிடவே

தொல்லைமறை வேதம் துதிக்கும் திருவருளை
பல்லுயிரும் போற்றப் பணிவோம் பணிவோமே.

திருப்பூங்குடி **வி. க. ஆறுமுகம்.**

"முகத்தா னமர்ந்தினிது நோக்கி யகத்தானு
மினசொ லினதே யறம்."

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

The Vice - Principal as I saw him

Mrs. V. Vamadeva B. A.

It was Rajaji who once said, "when a man has been in the world for a long time and achieved certain eminence, people tell all sorts of stories about him and most of them are not true". But — one cannot say that of our Vice - Principal, whose career marks the beginning and end of an era in the history of Vaidyeshwara Vidyalaya. For nearly forty years he had guided, impelled and adorned the activities of Vaidyeshwara It is not an exaggeration to say that most of us had seen in him the ideal servant of an institution set up by the Ramakrishna Mission.

It was my privelege to have had some acquaintance with him, at least for a couple of years. At the first encounter itself I was able to visualise to some extent the abilities of this quiet man at the top.

He was a born adminstrator. He was firm and never faltered. When he made up his mind on an issue however bitter it may be to others, he carried it out quietly and efficiently. Yet, he was never a tough administrator. His ability to lead was the key to his success. He never took pride in leadership. He did his duty conscientiously and never wasted a single selfish thought on what view the public would take of his action. He never "sought tne palm without the dust". He always worked hard and it was always easy for us to serve under the hard working administrator.

Like the Franciscan Friars, his motto was "Laborare est orare". His entire career has been that of a "man of religion". Everything he did was done in the spirit of a true devotee of the Lord.

Anything said about him is incomplete if one fails to mention his contributions to the teaching of English as a second language. Every English teacher at Vaidyeshwara had received some sort of a training in the herculean task of teaching English these days. Many an outsider has often referred to some of our English teachers as "Kuddi Vyramuthus" — (small Vairamuthus).

Absolute perfection in whatever task he undertook was another characteristic typical of "C V.". If the Annual Inter House Sports Meet has been organized perfectly, if the Terminal Examinations have been conducted with "vigilant and effective supervision in every part of the hall"

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

and with utmost care, if thc school time table has been cast without any clash or misfit; then one can be sure that it was the Vice Principal who was ultimately responsible.

A word or two about his manner of speech. He spoke in a hushed voice but on very high themes.

When one speaks of Vaidyeshwara, one thinks of Vyramuthu, - the hub of all activities in the school. In fact Vaidyeshwara and Vyramthu are synonymous. But what has been said of him is incomplete without any reference to the Principal for, we saw in them a "Duality in Oneness". In brief, both were complementary and supplementary personalities, The Vice - Principal's premature retirement is indeed sad news. Vaidyeshwra has lost its most eminent man — a born administrator, a great leader and the very spirit of Vaidyeshwara, But Lost? No we do hope that he will continue to guide us in the future too. I would now join my friends in wishing him good Health and Prosperity for many many more years to come.

"Knowledge should not be a philosopher's impulse —
knowledge for the sake of knowledge.
Knowledge should be a physiologist's impulse —
knowledge for the healing that it would bring to mankind."

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

எங்கள் உப அதிபர்

திருமதி T. இராமநாதன் Dip - in - Tamil

வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயம் என்று சொல்லும் பொழுதே அதில் அம்பிகைபாகன் வைரமுத்து என்ற சொற்களும் சேர்ந்து ஒலிக்கின்றன. அப்படிக் கல்லூரியோடு பிரிக்க முடியாதபடி பின்னிக் கிடந்தவர்களுள் ஒருவரான எம் உப அதிபர் அப்பிணைப்பறுக்கும் காலம் அண்மிவிட்டது. அவர் ஓய்வு பெறப் போகிறுர். அவரைப் பற்றி அவரது தன்னல மற்ற சேவைகளைப் பற்றி, ஆங்கிலம் பயிற்றுவிப்பதில் அவருக்குள்ள ஈடுபாட்டைப் பற்றி நான் நிறையக் கேள்விப்பட்டுள்ளேன். ஆனுல் 1962-ம் ஆண்டு தொடக்கமாகவே எனக்கு அவரோடு பழகும் வாய்ப்புக் கிட்டியது. அக்குறுகிய காலத்தில் நான் அவரைப் பற்றி அறிந்தவற்றுள் சில வற்றை இங்கு கூற விரும்புகிறேன்.

எம் உப அதிபர் எப்பொழுதும் எந்தச் சூழ்நிலையிலும் பதற்றமோ பரபரப்போ இன்றி அமைதியாக அலை அடங்கிய சமுத்திரம்போல் இருப்பர். 'அவசரம்' பதற்றம் போன்ற சொற்களுக்கு அவரைப் பொறுத்தவரையில் பொருளில்லைப் போலும்—உலாவும் நேரங்களிலும் சரி, உத்தியோகத்திற்குப் போகும் நேரங்களிலும் சரி, தான் வழக்கம் போல் வைத்து நடக்கும் அடிகளை ஒரு சிறிதேனும் கூட்டியோ குறைத்தோ வைத்து நடக்கும் வழக்கம் அவரிடத்தில்லை. நடையில் அத்தனை நிதானம்! இனிக் கல்லூரியில் — வகுப்பு அறைகளில் — மாணவர்களைக் கண்டிக்கும் பொழுதும் அவர்களின் முதுகை அன்புடன் வருடிக் கதைத்துக் கல்வி யூட்டும் நேரத்திலும், ஆசிரியர்களுடன் அளவ்ளாவும் போதும் இதே நிதானத்தைக் காணலாம். ஏன் அவரது குடும்ப வாழ்க்கையில்கூட இந்த நிதானம் இடம்பெற்று விட்டதென லாம்—இனி,

எத்தகைய கடினமான வேலைகளையும் எம் உப-அதிபர் மிக இலகுவாக மன மகிழ்ச்சியுடனும் முக மலர்ச்சியுடனும் மறுக்காது மற்றவர் செய்யும் வண்ணம் வேலை வாங்குகிற ஆற்றலை இறைவன் அவருக்குப் பிரத்தியேகமாக அளித்திருக்கிறுன். எத்தகைய விஷயமாயினும் தான் பொறுப் பேற்றுல் 'இலை மறை காயாக நின்று' பசி நோக்காது, கண் துஞ்சாது கருமமே கண்ணுயிருந்து வெற்றிகரமாகச் செய்து முடிக்கும் ஆற்றல் உடையவர். அவர் பெயருக்கும் புகழுக்கும் நாணுபவராகையால் எப்பொழுதும் திரைமறைவு வாழ்க்கையையே விரும்பி நிற்பர்.

அது மட்டுமன்று தன்னேடு சேர்ந்து உழைப்பவர்களை யெல்லாம் தமது நெருங்கிய உறவினராக மதிக்கும் மாண்புடையவர். ஒரு சக ஆசிரியரோ அவர் குடும்பத்தாரோ நோய் வாய்ப் பட்டார் என இவர் அறிந்தாற் போதும், அந்த ஆசிரியரைக் காணும் நேரமெல்லாம் நோயாளியைப் பற்றி அன்போடும் அக்கறையோடும் விசாரிப்பார், ஆறுதல் கூறுவார், வேண்டுமாஞல் தம் அநுபவத்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தில் கண்டுள்ள ஆலோசனைகளையும் கூறுவார். இத்தகைய ஒரு அன்புள்ளத்தை அடுத்த ஆண்டு எம் ஆசிரிய மத்தியில் நாம் காணமுடியாதே!

உப அதிபர் கல்லூரிக்காற்றிய தொண்டுகளைப் பற்றி நான் கூற முற்படுவது வீண் முயற்சியேயாம் — எனினும் சிலவற்றையாவது எடுத்துரைத்தல் அவசியம் என நினைக்கிறேன். யாராவது உப-அதிபரை சந்திக்க விரும்பினுல் அவரை வீட்டில் சந்திப்பது அரிது. ஆனுல் வைத்தீஸ்வரக் கல்லூரி அலுவலகத்தில் கல்லூரி 'பைல்களின்' மத்தியிலே அவரை இரவு 10 மணி நேரத்திலும் சந்திக்கலாம்.

அடுத்தபடியாக, அவர் தன்னலங் கருதாது, நேரத்தையும் நோக்காது ஆங்கிலம் பயிற்றும் அழகு நாம் நாள்தோறும் கல்லூரி விட்டபின் கண்டு வரும் காட்சியாகும். 'தன் மெய்வருந்த முயற்சி கூலிதரும்,' என்று எண்ணி மாணவர் நன்மை ஒன்றையே கருதி, ஆங்கிலம் பயிற்றி வந்தார். வைத்தீஸ்வரக் கல்லூரியில் ஆங்கிலம் கற்கும் மாணவர்களுக்கு உப அதிபர் இளைப்பாறுவது ஒரு பெரு நட்டமாகும் எனலாம்.

மேலும், இன்றைய உலகில் எல்லோரும் எப்பொழுதும் எல்லோருக்கும் நல்லவராக வாழமுடியாது. நாட்டின் தலைவர்கள் பெரியோர்கள், பொறுப்புள்ள பதவியிலிருப்போர், மற்றையோர் எல்லோரும் பலரது அன்புக்கும் சிலரது வெறுப்புக்கும் ஆளாவது நாம் அறிந்ததே. ஆனுல் எங்கள் உப அதிபர் எல்லோராலும் எக்காலத்தும் விரும்பப்பட்டார்.

இப்படியாக, தன்னலம் கருதாது தன் சுகம் பேணுது சந்தனக் கட்டை போல தன் வாழ்வின் பெரும் பகுதியை வைத்தீஸ்வரக் கல்லூரிக்கே அர்ப்பணித்துக் கடமையாற்றிய எங்கள் உப அதிபர் இனித் தன் சுகம் பேணி, குடும்ப நலன் பேணி சிறப்புடன் வாழ எங்கள் மனம் நிறைந்த வாழ்த்துக்கள் உரித்தாகுக. அவர் பல்லாண்டு காலம் வாழ இறைவன் திருவருள் துணை புரிவானுக.

"Labour is life. From the inmost heart
of the worker rises his God-given force —
the sacred celestial life essence
breathed into him by almighty God."

— *Thomas Carlyle*

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நான் கண்ட வைரமுத்து

திரு. P. கோபாலா
தி/தம்பலகமம், மகாவித்தியாலயம்

வித்தியாலயம் என்று எண்ணும்போது எவருக்கும் அதிபர் திரு. ச. அம்பிகைபாகன், உப அதிபர் திரு. கா. வைரமுத்து, இளைப்பாறிய ஆசிரியர் திரு. து. சீனிவாசகம் ஆகிய மூவரது தோற்றங்கள் மனக்கண்முன் தோன்றுவது இயற்கை. இதில் மூன்றுமவர் சேவையின் காரணமாக ஓய்வு பெறவேண்டியேற்பட்டது, வித்தியாலயத்திற் கேற்பட்ட முதலிழப்பாகும். இவரைத் தொடர்ந்து செயல் வீரர் திரு. கா. வைரமுத்து அவர்கள் தனது உடல் நலக் குறைவு காரணமாகத் தனது சேவையைச் சுருக்க வேண்டியேற்பட்டது வித்தியாலயத்திற்கு ஈடுசெய்ய முடியாத பெரிய நட்டமாகும். உலகிலே பெரிய தீர்க்கதரிசிகள், மகான்கள், வீரர்கள், மேதைகள் தோன்றித் தங்கள் பெயர்களை உலகத்தவர் எவரும் மறவாதபடி வாழ்ந்து சென்றனர். வித்தியாலயத்தைப் பொறுத்தவரையில் அக்கல்லூரியிற் படித்த எவரும் மறக்க முடியாத அளவிற்குச் சேவை செய்து எந்தப் பழைய மாணவரது உள்ளத்திலும் போற்றப்படுபவர் எங்கள் வைரமுத்து ஆசிரியராவர்.

உப அதிபர் திரு. கா. வைரமுத்து அவர்களைப் பற்றி எவ்வளவும் எழுதலாம். அவர் மெய்வருத்தம் பாராது, கண்துஞ்சாது செவ்வியருமையும் பாராது, அவமதிப்பும் கொள்ளாது, கருமமே கண்ணாயிருந்து எடுத்த கருமத்தைத் திறம்பட முடிக்கும் ஆற்றலுள்ளவர். சிரித்த முகம், மெல்லிய ஆறுதலான பேச்சு, ஆழ்ந்த சிந்தனை சக்தி, தீர்க்கமான முடிவு, சிறந்த உபதேசம் இவற்றை நாம் அன்று தொடக்கம் இன்றுவரை காண்கின்றோம். இக்குணங்களாற் கவரப்படாத மாணவர் எவரும் வித்தியாலயத்தில் இருந்திருக்கமுடியாது. நான் எனது முப்பத்தைந்து வருடகாலத்தில் அவரிடங் காண முடியாதவை கோபமான முகமும், மற்றையோர் மனதை நோகச் செய்யும் வன்மையான சொற்களுமேயாம். அதிபர் திரு. ச. அம்பிகைபாகன் காலத்தில் அவரது அயராத உழைப்பினால் ஏற்பட்ட வித்தியாலய வளர்ச்சியின் ஒவ்வொரு படியிலும் திரு. கா. வைரமுத்துவின் முத்தான சேவைகள் கலந்திருப்பதை எவரும் நன்கு அறிவர்.

இவரிடம் நாம் கற்க வேண்டிய குணங்கள் அனேகம். அவர் ஒரு கருமத்தை நடாத்தவேண்டுமானால், அக்கருமத்தை நடத்தும் தலைவன் தொடக்கம் சாதாரண ஒரு கூலியாள் செய்யவேண்டிய வேலைகளனைத்தையும் கற்பனை செய்து, அவரவர் கடமைகளைத் தெளிவாக எழுதிக் கொ

டுத்து, அக்கருமம் திறம்படச் செயற் படுவதைப் பார்த்து மகிழ்ச்சியுறும் பெருந்தகை. "அன்பின் வழியது உயிர் நிலை" என்ற வான்புகழ் வள்ளுவன் வகுத்ததை வாழ்க்கையின் குறிக்கோளாகக் கொண்டு, அன்பினால் எவரையுந் தன்பாலிழுக்கும் தனியியல்பு கொண்டவர். நேர்மை, நிதானந்தவறுமை போன்ற, உயரிய குணங்கொண்டவர். தன்னிடம் வரும் எவரும் திருப்தியுடன் செல்லவேண்டுமென எண்ணுபவர். இப்படியான அருங்குணங்களைத் தன்பாலிருத்தி எங்களுக்கு வேண்டிய நேரத்தில் வேண்டிய புத்திமதிகளைக் கூறிய ஆசிரியர் இன்று வித்தியாலயத்திலிருந்து இளைப்பாறுவதையிட்டு நாம் துக்கப்பட்டாலும், அவர் குடும்பத்தாருக்கும் அவர் இனிமேல் நல்ல சேவை செய்வதுடன் தனது உடலையும் பேணி நீண்ட காலம் வாழ்ந்து எங்களுக்கு வேண்டிய காலங்கட்கு வழிகாட்டியாக அமைய எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருள்பாலிக்கும் வண்ணம் இறைஞ்சுகின்றோம்.

186039

Education does not mean teaching people what they do not know... It is a painful, continual and difficult work to be done by kindness, by watching, by warning, by precept, and by praise, but above all-by example.

— *Ruskin*

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Mr. C. Vyramuthu

Drill! Thamby! Drill, again that voice!
    It is - it is Mr, Vyramuttu's voice!
Oh hasten, to his questions came
    Answers chirruping from the tremblers,
His gestures and the click of his fingers
    Made others say, that he was born for it,
When environ him on all sides round
    In the class room and at his little desk.

"Is this the time to rush ?" "No" said he
    Slow and steady pace makes spontaneous
Sentences on all mouths, that's the skill,
    "Go on my boy", quoth he, a man
Swift in decision prompt in deed,
    Brave and Just, and this is,
The man who helped t'rule Vidyalaya
    For over four long decades.

Teachers Doctors, Engineers, administrators and,
    Others acknowledge in their heart his might,
That raised them to such ranks high,
    And thank him for his very service,
Farewell to him! Oh sad ? but
    We wish him well, and now,
Farewell and our wishes for health
    And long Life, happiness and much wealth.

Kingsley
Vaidyeshwara Vidyalaya
Jaffna.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

"Yes Thamby"-and the flash was over

"You must take it up as a challenge Thamby"

An affectionate gesture from those whom he loved and lived with

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உப அதிபர் உயர்திரு. வைரமுத்து

By

Haji M. M. Shaikh Abdulcader

உயர் திரு. வைரமுத்து அவர்களின் கீழ் கல்வி கற்கும் வாய்ப்புப் பெற்றதுடன் அதன்பின்னும் தொடர்பு கொள்ளும் பேறு பெற்றுள்ளேன். உயர்திரு. வைரமுத்து அவர்கள் ஆசிரியர்களுக்குள்ளே ஆணி முத்துப் போன்றவர். அவர்கற்பிக்கும் திறனும் வழியும் மாணவர்களைப் பெரிதும் கவரும். ஆசிரியரின் கண்டிப்பும் அன்பான அறிவுரைகளும் அவரை என்றும் நினைக்கும்படி செய்கின்றன. கற்பிக்கும் ஆற்றலும், கவர்ச்சிமிகு நாவன்மையும், விளக்கத்தெளிவும் அறிவுச்சிறப்பும் உள்ளவர் திரு. வைரமுத்து அவர்கள். மாணவர்களை அன்பால் பிணைத்து அறிவால் தெளிவடையச் செய்து, பண்பால் பயனடையச் செய்பவர் திரு. வைரமுத்து அவர்கள். எந்த விஷயத்தையும் தெளிவாக விளக்கி, உறுதியாக வலியுறுத்தி அமைதியாகப் பொறுமையுடன் மாணவர் சந்தேகங்களை நிவர்த்தி செய்து ஐயமறக் கற்பிக்கும் தனிப் பண்புடையவர்.

எக்காரியத்திலும் சிந்தித்து செயலாற்றும் திறனும் தீர்க்க யோசித்து முடிவு செய்யும் உறுதியும் கொண்டவர். நன்மை தீமைகளைச் சீர்தூக்கிக் கல்லூரியின் வளர்ச்சியையும் மாணவர்களின் நன்மையையும் மனதில் கொண்டு முடிவு செய்பவர். தீமையென நினைப்பவற்றை ஒளிவு மறைவின்றி எடுத்துரைப்பதுடன் வைரம் போன்ற மன உறுதியுடன் எதிர்ப்பார். கல்லூரியின் வளர்ச்சியை மனதில் கொண்டு தீர்க்க தரிசனத்துடன் செயல்படும் திறமையாளர். சக ஆசிரியர்களையும் பெற்றோரையும் கவரும் நிர்வாகத்திறமையும் ஆற்றலும் மிக்கவர்.

எனது பள்ளிக்கூட நாட்களிலே அவர் சரித்திரம் கற்பிப்பதுண்டு. அது மறத்தற்கரிது. சரித்திர சம்பவங்களை அதன் உபகதைகளுடன் மிகச் சுவையாகச் சொல்வார். மாணவர்களின் மனதிலே அது என்றும் மறவாது நிலைத்து நிற்கும்படி பதியச் செய்து விடுவார்.

தேர்வுகள் நெருங்கும்போது தனது ஓய்வு நாட்களிலும் மாணவர்களை வரச் செய்து விளக்கங்கள் தருவார். எப்பொழுதும் கடமையுணர்ச்சியுடன் நடந்து கொள்ளும் உயர்ந்த நேர்மையாளர் — சேவைக்கென்றே தன்னை அர்ப்பணித்துக்கொண்ட பெரியார்.

உயர்திரு வைரமுத்து அவர்கள் ஓய்வுகாலம் சந்தோஷமாகக் கழிய வேண்டும்! அவருக்கு இறைவன் நீடித்த சுகவாழ்வை அருளவேண்டுமெனப் பிரார்த்திப்போமாக!

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வாழ்வு அளித்த வள்ளல்

திரு. அ. துரைசிங்கம்

எனது கல்விக்கு வித்திட்டது வைத்தீஸ்வரவித்தியாலயம். எனது வாழ்க்கைக்கு வழிவகுத்ததும் வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயமே. வித்தியாலயத்தில் எனதுகல்வியை ஆரம்பித்தபோதும் எழுதுவினைஞராக வித்தியாலயத்திற் பதவியைத் தொடங்கியபோதும் சேவையிலிருந்த எங்கள் உபஅதிபரான வைரமுத்து உபாத்தியாயர் உத்தியோகத்தினின்றும் இளைப்பாறுகிறார் என்றதும் என்னையறியாமலே என் மனத்தில் ஒரு சோக உணர்ச்சி குடிகொண்டுள்ளது.

அதற்குப் பல காரணங்களுள. இளமைப்பிராயத்திலே அருமைத் தந்தையாரை இழந்த எனக்கு உப அதிபர் அவர்கள் வித்தியாலயத்திலே கல்வி கற்குங்கால் பல வகையிலும் தந்தை போலவே இருந்திருக்கின்றார். கல்வி பயிலுங்காலத்திலே தந்தைபோல இருந்ததில் அதிகம் வியப்பொன்றும் இல்லை. காரணம் நல்லாசிரியர்பண்பு அது. ஆனால் வித்தியாலயத்தில் எழுதுவினைஞர் உத்தியோகம் பெற உறுதுணையாயிருந்து அன்று தொடக்கம் இன்றுவரை தந்தைபோல இருந்து வந்ததுதான் பெருவியப்புக்குரியது. தாம் உபஅதிபர் என்ற உத்தியோக அதிகாரத்தில் ஒரு பொழுதும் என்னுடன் இதுவரை நடந்திலர். நான் வித்தியாலயத்தில் எழுதுவினைஞராகக் கடமையாற்றிய 12 வருடங்களிலும் தவறுகளிழைத்தபோதும் வன்சொற் கூறிக் கடிந்ததேகிடையாது. இன் சொற்கூறி அன்பும் ஆதரவுங்காட்டி எம்மை வழிநடத்துவதுதான் அவர் தம் அரிய இயல்பு.

உப அதிபருக்குக் கல்லூரிவேலை தான் முழுநேரவேலை. விடுமுறை நாட்களிலும், கல்லூரிநாட்களிலும் இரவு 9, 10 மணிவரையும் அலுப்பின்றிக்கந் தோரிலிருந்து பாடசாலைவேலைசெய் வார். தாம் வேலைசெய்ததுமாத்திர மன்று எங்களையும் அலுப்பில்லாமல் எவ்வளவுநேரமும் கல்லூரிவேலை[illegible] செய்யப் பழக்கியமைதான் அவரி[illegible] துள்ள பேராற்றல். எக்காலத்[illegible] எவருடனும் எனது உத்தியோ[illegible] தைத் திறம்பட நடத்தலாம் என்[illegible] திடநம்பிக்கை அவருடைய பயிற்சியினால் ஏற்பட்டுள்ளது.

இன்றுவரை அவர் செய்த உதவிகளுக்கு என்றும் கடமைப் பாடுடையேன். அவர்கள் உத்தியோகத்தினின்று இளைப்பாறினாலும் அவரது சிறந்த ஆலோசனைகள் என்றுமிருக்குமென்று நம்புகின்றேன். வைரமுத்து உபாத்தியாயர் நீண்டஆயுள் பெற்றுச் சுகமாகவாழ எல்லாம்வல்ல இறைவன் துணைபுரிவானாக.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Mr. Vyramuthu

A S. Kanagaratnam Esq B. A.

Forty years is quite an epoch, a life time almost: and forty years in one and the same school! One could die of the boredom

But teaching can be lively, with hardly any dull hour and a growing school the source of considerable enjoyment to one dedicated to that kind of work. Mr. Vyramuthu was one such.

The Vaidyeshwara Vidyalayam was founded by a teacher, and an assistant master at that. Nor did the founder become its manager. It was managed by the entire staff a new departure [in] school management. The Principal [and] his assistants in which group the [fou]nder found himiself, met to consult [as] problems arose and that democratic tradition has held to this day, even after the management was offered to and accepted by the Ramakrishna Mission in Ceylon.

In those days only denominational bodies could found schools. There was neither social prestige nor financial support to back an individual's work in this line. It is not surpising therefore that for quite some time after its founding the Vaidyeshwara Vidyalaya remained a neglected school, mainly catering for the children of the poorer classes. It received little support from the well-to-do community of Indian and Muslim business men who lived round the school.

At this time Mr. Vyramuthu was a lad in his teens attending Jaffan Central College

Its English status notwithstanding, when Mr. Vyramuthu joined the staff of the Vidyalayam, it was still an obscure school in an insignificant suburb of the town - then administered by an Urban Council. One big hall housed several classes as in so many swabasha schools of that day, then contemptously called 'vernacular' and in fact very much so. That was the school where Mr. Vyramuthu learnt his craft as a pedagogue.

The Ramakrishna Mission that took over the management of the school was wise enough to trust the Principal and staff with the actual management, retaining in their hands only a nominal responsibility. By the time free Education became law the school's future was assured, like that of some other schools whose managers didn't care to live off the earnings of their teachers. In the congenial climate ushered in with Kannangara's 'pearl of great price' Vidyalayam developed fast. The story of her rise from near-slum conditions to her A-grade status is intimately associated with Mr. Vyramuthu's career as a schoolmaster.

Mr. Vyramuthu will repudiate this. He would smile in his typically tolerant manner and disclaim any preten-

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

sions to being the sole architect of of what has been achieved at the Vidyalayam durnig the last two decades and he is right. No school can claim to be the dream child of any one person. A school build-up is a co-perative effort and Mr. Vyramuthu's part in the story of the Vidyalayam was no more nor less than that of his colleagues; nor for that matter Mr. Ampikaipakan's or Mr. Seenivasagam's or of any other of that closely knit team of friends and colleagues whose careers have merged in the making of this school.

One might well ask whether any system of bureaucratic control that neither cared to cultivate the good will of the teachers, nor even trusted them, could ever draw out so much devotion and sacrifice as went into the building of the Vaidyeshwara Vidyalaya. Frequent interference, whether managerial or 'head - magisterial,' could discourage the teachers and mar their school plans and purposes. Some people want to dominate their milieu and rule the men who work with them Such men are so out of step with the mood of our time. I am yet to see a school that prospered under these strong arm administrators. The Vaidyeshwara Vidyalaya, as also our other good schools of recent vintage, have all had one feature in common. They owed their rise to this team spirit among the Principal and his Staff, this feeling of a common pride in a common endeavour. Principal Ampikaipakan and his Vice Principal Vyramuthu were both gifted with that rare quality that could kindle this team spirit among their assistants.

Messrs. Ampikaipakan and Vyramuthu made an ideal partnership, perfectly co-ordinated to the tasks they were assigned to do; over the years their mutual relations so developed and mellowed that the one would not, could not, take any step without first consulting the other. It was a marriage made in heaven, as the Christians would say, fruitful and felicitous, the complete merging of 'mine' and 'thine' in the happy 'ours'. One could hardly say who was the Principal and who the Vice, except that they had to occupy two different offices with different name boards.

A teacher who really understan[ds] his role in Society cannot keep h[im]self apart from public affairs, ev[en] if administrative regulations restrain him. A teacher should not be just a book - addict, producing good results but little else. The classroom cannot circumscribe a good teacher. He is too big to be contained and the influence of his teaching overflows the classroom into the country beyond Mr. Vyramuthus influence in the professional, cultural and Trade Union fields has been considerable but unostentatious. He has been closely associated with the management of two of our Teachers' Benevolent Fund Societies; and was for some time Chairman of the Examination Council of the Northern Province Teachers' Association.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

But Mr. Vyramuthu's supreme contribution to the Vidyalayam is the public confidence in the school that has grown up during the last twenty years among all sections of the people of Jaffna. This is largely due to his personal qualities. His simple ways are well known. He hasn't cared to build for himself a big house. He is readily approachable with a calm and even temper. Friendly towards every one he can be firm and hard under his velvet glove wherever it is necessary. His humour, light and restrained adds flavour to his naturally informative conversation. These are qualities that a Jaffna parent cannot resist in a school master. Sedate and dignified r. Vyramuthu is the picture of ndability as he walks to school along Navalar Road with his books r his arm at the same leisurely as if he were doing his morning utional.

Mr. Vyramuthu's special know how is the teaching of English as a foreign language. He did not go abroad to acquire his expertise. He read up anything on the subject that came his way, critically examined what he read, and tried out his findings in his own school. Without any of the elaborate modern aids available in the Training Colleges abroad, he has made himself an accepted authority in this field — a self - made specialist and local product who is listened to with respect and attention by the many experts who have learnt their craft in a much more sophisticated background than Mr. Vyramuthu's. As for me, I must say here that in my discussion with him personally and in committees on the teaching of English I have learnt much from Mr. Vyramuthu.

"Know thou thyself: as thou hast learned of Me,
I made thee three in one and one in three -
Spirit and mind and form - immortal whole,
Divine and undivided Trinity.

Seek not to break the triple bond assigned :
Mind sees by Spirit : Body moves by mind :
Divorced from Spirit, both way wildered fall -
Leader and led, the blindfold and the blind."

— *James Rhoades*

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

எங்கள் உப அதிபர்

திரு. V. S. நடராசா
ஆசிரிய சங்கத் தலைவர்

வயிரமான நெஞ்சு; முத்துப் போன்ற மனம்; பார்த்தவுடனேயே இந்திய துணைப் பிரதமராயிருந்த ஸ்ரீ சர்தார் வல்லபாய் படேல் அவர்களை ஞாபகப் படுத்தும் தோற்றம்; தோற்றத்தில் மாத்திரமன்றி தியாகம், அமைதி, பரிவு, திறமை, நெஞ்சுறுதி இவையனைத்திலும் சர்தார் படேலாகவே இருந்து முப்பத்தெட்டு ஆண்டுகள் கனவிலும் நனவிலும் வேறு சிந்தனையின்றி வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயமே கருத்தாக இருந்து இப்போது ஆசிரிய சேவையிலிருந்து இளைப்பாறுகிறார்கள் எங்கள் அன்புக்கும் மதிப்புக்கும் உரிய உப அதிபர் உயர்திரு C. வயிரமுத்து அவர்கள்.

திரு வயிரமுத்து அவர்களில் திறமைமிக்க ஒரு உப அதிபரை மாத்திரம் நாங்கள் காணவில்லை. அதிபர் அவர்கள், தசரதனுக்குக் கம்பன் சொல்லும் மந்திரிகளின் குணங்களனைத்தும் ஒருங்கே அமையப் பெற்ற ஒரு நன் மந்திரியைக் காண்கிறார்கள். எங்களில் வயதில் மிக்கவர்கள், எமக்கேற்பட்ட கஷ்ட நஷ்டங்களை எங்கள் முகக் குறிப்பாலுணர்ந்து பரிவுடன் கேட்டறிந்து ஆறுதல் கூறும் அன்பு அண்ணனைக் காண்கிறோம். எங்களில் வயதில் குறைந்தவர்கள் ஓர் அன்புத் தந்தையைக் காண்கிறோம்

அமைதிக்கோர் எடுத்துக்காட்டாக வாழ்பவர் எங்கள் உப அதிபர். எத்தனையோ சமயங்களில் நாங்கள் எல்லோரும் பரபரப்படைந்த நிலையில் இருக்கும்போது சாந்தமாகக் காரியங்களை நடத்துவது எப்படி என்பதைத் தனது நடத்தையால் எங்களுக்கு உணர்த்துவார்கள். அவர்கள் ஒரு 'பிரச்னை'யை அணுகும் முறையே ஆரம்பத்தில் எங்களில் சிலருக்குத் திருப்தி யளிக்காது. ஆனால் முடிவில் அவர் வழிதான் சிறந்த தென்பதைக் கண்டிருக்கிறோம்.

உப அதிபர் 'சொன்னால் சொன்னதுதான்' என்பது மாணவரிடை சாதாரணமாகப் பேசப்படும் வ கியம். அவர் எதையும் தீர ஆலே சிக்காமல் கூறுவதில்லை. ஆசிரியர் டன் கலந்து முடிவுக்கு வரவேண் விஷயங்களை அவர்களுடன் க ந்து ஆலோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வருவார்கள்; அதிபரவர்களுடன் கலந்தாலோசித்து முடிவுக்கு வரவேண்டிய விஷயங்களை அப்படியே செய்வார்கள். ஆனால் ஒரு முடிவுக்கு வந்த பின்னர், அந்த முடிவை மாற்றி வேறொரு முடிவுக்கு வர விடவே மாட்டார். மிக்க பிடிவாதத்துடன் செயலாற்றுவார்கள். வகுப்பேற்றம் நடைபெறுங் காலத்தில் ஒரு வகுப்பிலிருந்து அடுத்த வகுப்புக்கு வகுப்பேற்றுவதற்கு வேண்டிய மிகக் குறைந்த தகைமை எதுவாக இருக்க வேண்டும் என அவ்வவ் வகுப்புக்களில் கற்பிக்கும்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஆசிரியர்களுடன் கலந்து ஆலோசிப்பார்கள். ஆலோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வருவார்கள். வந்த முடிவை ஒரு தாளில் குறித்துக் கொள்ளுவார்கள். அதன் பின் அத்தகைமை யமைந்த மாணவர்களே வகுப்பேற்றப்படுவர். தவறிய மாணவருக்காகப் பரிந்து பேசச் சில ஆசிரியர்கள் முற்படுவர். ஆசிரியர்கள் கூறுவதை ஒரு புன் சிரிப்புடன் கேட்டுவிட்டு, 'உங்கள் தீர்மானத்தின் படியேதான் நடக்கிறோம்; நீங்கள் குறிப்பிடும் மாணவர் உங்கள் முடிவுக்குள் அமையவில்லை; வருந்துகிறேன்' என்று சொல்லி எதையும் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். அதிபர் அவர்களே ஒரு சமயம் ஒரு மாணவனுக்காகப் ந்து பேசப்போய் புன்சிரிப்புடன் வாங்கியதை அறிவோம்.

னமும் பாடசாலை ஆரம்ப மாவ அரைமணிநேரம் முன்னதாக பாடசாலை முடிவடைந்த பின் ஒரு மணி நேரமாவது பாடசாலை அலுவலகத்தில் அல்லது ஏதாவது ஒரு வகுப்பு மாணவருக்கு ஆங்கிலத்தில் மேலதிக போதனை கொடுப்பதில் செலவிட்டுப் பின் வீடு திரும்புவார்கள். வீட்டிலும் பாடசாலை சம்பந்தப்பட்ட ஏதாவது வேலைசெய்து கொண்டே யிருப்பார்கள். பரீட்சைகள் நடைபெறுங் காலமாயிருந்தால் இரவில்கூட பாடசாலை அலுவலகத்தில் காணப்படுவார்கள். பாடசாலை வளர்ச்சியே அவர்கள் மூச்சாக இருந்ததனால், குடும்பவேலைகளில் பெரும் பங்கைத் தனதாக்கிக் கொண்டுள்ளவர் இவருக்கு வாழ்க்கைத் துணைவியாய் வாய்த்த உத்தமி யவர்கள்.

உயர்ந்த பண்புகள், நிறைந்த திறமை, இவற்றின் உருவம்தான் எங்கள் உபஅதிபர் என்று கூறுவது பொருத்தமுடையதாகும்.

மாணவர் முன்னேற்றமே அவர்கள் உள்ளத்தில் என்றும் உள்ள உயர் எண்ணமாகும்.

இத்தகைய உத்தம ஆசிரியரின் சேவையை

'பட்டம் பதவிகளை நாடவில்லை — ஐயா
தங்கப் பதக்கங்களைத் தேடவில்லை
பெருக்கும் புகழுக்கும் பேராசைப் படவில்லை
பெரியபேர் வாங்கித் திரிய மனமில்லை'.

என வாய்கூசாது கூறக்கூடிய ஒரு பெரு மகனாரின் சேவையை, கல்வி புகட்டுவதே தனது பணியென்று சதா அதே சிந்தனையாக விருக்கும் ஒரு கர்மயோகியின் சேவையை 11-11-67 முதல் வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயம் இழக்கிறது என எண்ணும்போது நெஞ்சம் வலிக்கிறது; நினைவு சிதறுகிறது. கண்ணீர் பெருகுவதைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது.

"எங்கள் அன்புக்கும் மதிப்புக்கும் பாத்திரமாயிருந்த திரு. வைரமுத்து அவர்களே! தங்களுக்கு எங்கள் பணிவான வணக்கம். தாங்கள் தொடர்ந்து பல்லாண்டுகள் தங்களாலான சேவையை கல்வித்துறையில், நாட்டு நலனில், சமயப் பணியில் ஆற்றுவதற்கு வேண்டிய தேக ஆரோக்கியத்தையும் மனச் சாந்தியையும் தங்களுக்கு அருளுமாறு இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்."

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

"Master, servant, friend, in one"

K. Chitravadivelu Esqr. B. Sc.

"Balaam" the anonymous author of the book "Chalk in my hair" which was a sardonic but brilliant comment on teachers and the teaching profession remarked that all teachers ultimately go mad. This special number which we have brought out in recognition of the services of Mr. Vyramuthu makes us ponder as to whether "Balaam" was completely right. Of course there was a certain amount of "madness" in the dedication with which Mr. Vyramuthu served our college but there was in his character and personality such an unshakeable stability and unswerving dedication of purpose which prompts us to come to a different conclusion.

Henry Adams in his book "The Education of Henry Adams" said "A teacher affects eternity; he can never tell where his influence stops" This was so of Mr. Vyramuthu. He was not only at the centre of the activities of our college but he also influenced its vaired activities at its periphery.

His skill as a teacher of English language was well known. His profound knowledge of the mechanics of teaching English as a second language and his ability to translate these theories into a practical reality in the classroom were recognised by the English Unit of the Education Department. He was a prominent figure in the many seminars held on the above subject.

It is said that an administrator must combine the qualities of strict adherence to principles, with a human understanding [illegible] problems. Mr. Vyramuthu [illegible] this in full measure. He was [illegible] a pedantic bureaucrat who [illegible] stifled by regulations and [illegible]culars. He approached every [illegible]roblem with sympathy, tact and understanding and by his own personal example set the wheels of the administration of the school to run without undue friction.

He was an ideal collegue. He treated every member of the staff with courtesy, kindness and understanding. His devotion to lofty ideals has always been a source of inspiration to his associates.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

TEACHERS' GUILD - 1967

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

He was not only a capable teacher and administrator but also took a keen interest in the many societies which were intended to promote the interest of the teachers. It would be difficult to find a man of the same stature as Mr. Vyramuthu to guide the destinies of these societies.

The final test of a teacher's life is the amount of loyalty he has been able to get from his students. Mr. Vyramuthu won the affection of his students by his persuasive and winning ways. To him teaching was not a profession but a vocation. We can attest to the strength of the loyalty of the students by pointing out to the fact that we have had a spate of articles by old students who have contributed at a very short notice.

> O good old man, how well in thee appears
> The constant service of the antique world,
> When service sweat for duty, not meed!
>
> — *Shakespeare,*

Our Thanks

he secretary wishes to thank Principal, the President and bers of the Guild for their g co-operation and help inging out the souvenir in ort time.

A special word of thanks is due to Mr. T. Puthirasingam for his untiring effort in making this number a possibility and to Messers. S. Rajadurai, P. Elanganayagam, S. Saravanamuthu, G. Tharmarajah, S. P. Balasubramaniam, S. Canthapillai, Mr. S. Nadarajah, Mrs. V. Vamadeva and Miss L. Senathirajah for their able guidance and valuable help.

Our thanks to the numerous old - boys, well - wishers and collegues of Mr. Vyramuthu who contributed articles at very short notice and to the advertisers. We also thank the Printers, Messers Sri Lanka Printers and Publishers, for having helped us to bring out this souvenir in a short time.

Secretary
Teacher's Guild
Vaidyeshwara Vidyalaya
Jaffna.

11-11-67

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Guild Members - 1967

Mr. S. Ambikaipakan	B. A., Principal
Mr. C. Vyramuthu	B. A., Vice-Principal
Mr. V. Vythilingam	B. A.
Mr. S. Canthapillai	B. A., Dip-in-Ed.
Mr. P. Elanganayagam	B. A., Post Graduate Trained
Mr. S. P. Balasubramanian	B. A. (Hons)
Mr. T. Kandiah	B. A., Post Graduate Trained
Mr. K. Sabanadesar	B. A.
Mr. T. Puthirasingam	B. Sc.
Mr. S. Panneerselvam	B. Sc.
Mr. G. Tharmarajah	B. Sc.
Mr. K. Chitiravadivelu	B. Sc.
Mr. A. Saravanamuthu	B. A. Special Tamil, Dip-in-Tamil
Mrs. V. Vamadeva	B. A.
Mr. C. Ramanathan	B. Sc.
Mr. S. Nallanathan	B. Sc.
Mrs. P. Kanthasamy	B. A.
Mr. V. Karthigesu	English Trained, First Class
Mr. S. Visvanathan	English Trained, First Class.
Mr. V. S. Nadarajah	English Trained, First Class.
Mr. S. Balasubramaniya Iyer	Special Trained-English. First Class.
Mr. S. Kanesan	Voc. Trained. First Class.
Mr. K. Vaithiyanathar	Special Trained-English, Inter Arts
Mr. P. Thiyagarajah	Special Trained-Maths, Inter Sc.
Mrs. C. Thayalaratnam	English Trained, First Class.
Miss. L. Senathirajah	Special Trained-Maths, First Class. G. C. E. Ad. Level (Cey)
Mr. V. K. Sivapragasam	B. A. (Hons), M. A
Mr. S. K. Suntharalingam	Special Trained-English
Mr. S. Rajadurai	Special Trained-Commerce
Mr. E. Parmasothy	Inter Arts

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Mr. K. Vadivel	General Course in Art Certificate Tamil Trained-First Class and Drawing Certificate.
Mr. S. Nadarajah	First Class Tamil Trained, Pandit Tamil & Sanskrit.
Mr. S Kumarasooriyar	First Class Tamil Trained, & S. S. C. English.
Mr. K. Arumugam	First Class Tamil Trained, Teacher Drawing Certificate.
Mr. M. Kanagaratnam	First Class Tamil Trained
Mr. T. Sangarapillai	First Class Tamil Trained
Mr. K. Senathirajah	First Class Tamil Trained
Mrs. Y. Vamadeva	Third Class Eng. Teachers Certificates
Mr. C. Thambiah	First Class Tamil Trained, Pandit.
Mrs. T. Ramanathan	Dip-in-Tamil
Mrs. V. Somasuntharam	First Class Tamil Trained
Mrs. S. Somasuntharam	First Class Tamil Trained
Mrs. P. Sockanathapillai	First Class Tamil Trained
Miss. S. Arulampalam	First Class Tamil Trained
Mr. K. R. Nadarajah	Sangeetha Pooshanam (Annamalai)
Mr. S. Govindasamy	First Class Tamil Trained
Mr. K. Tharmalingam	First Class Tamil Trained
Mr. O M. A Razaak	Maulavi Arabic Dip.
Mr M S. Anvar	S. S. C. English (O. L.)
Mrs. N. Rajaratnam	First Class Tamil Trained
Mr. V. Perampalam	First Class Tamil Trained
Mr. P. Kanapathipillai	B. Sc.

CLERICAL STAFF

Mr. A. Thuraisingam

Mr. K. Somasuntharam

LIBRARIAN

Mr. N. Kandiah

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

We fully Assoiciate ourselves
with the Teachers' Guild
Vaidyeshwara Vidyalaya in extending to

Mr. C Vyramuthu

Our Best Wishes

DAYARAMS

JAFFNA.

With best Compliments

From

NATHAN WORK SHOP

Regd No. 5381. *Prop:* **K. RANGANATHAN**

93, Manipay Road, **JAFFNA.**

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஆறுமுகம் நல்லதம்பி

75, கன்னாதிட்டி, யாழ்ப்பாணம்.

போன்: 664

தங்கப்பவுண், வைரம், பலவித இரத்தினக்கற்கள் சகாயமான விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஓடர் நகைகள்
குறித்த தவணையில்
உத்தரவாதத்துடன்
செய்து
கொடுக்கப்படும்.

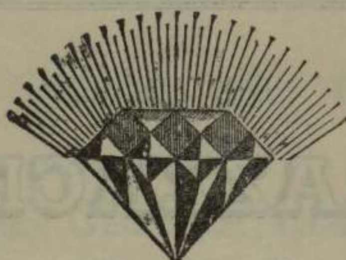

GIVE US A
TRIAL BEFORE
GOING
ELSEWHERE
**HONESTY &
PROMPTNESS
IS OUR MOTTO**

A. NALLATHAMBY

75, Kannathiddy, **JAFFNA.**

Telegrams: 'KAMALAM' *Telephone:* **664**

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உங்கள் இல்லங்களை அலங்கரிக்க நவீன
தளபாடங்கள் வேண்டுமா?
இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள்

பாஷன் பேணிஷிங் பலெஸ்

இலகுவான கட்டுப்பண முறையில்
தளபாடங்களை விநியோகிக்கும்
யாழ்நகரின் ஒரேஸ்தாபனம்

பாஷன் பேணிஷிங் பலெஸ்
5, 7, ஸ்ரான்லி ரோட்,
யாழ்ப்பாணம்.

Cables: **'STAR'** Phone: **277**

S. T. A. RAZZACK & CO.

Specialists in:
FASHIONABLE
JEWELLERIES
AND
BRILLIANTS

S. T. A. RAZZACK & Co.,
JAFFNA.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

JEWELLERIES, SOVEREIGNS
&
BRILLIANTS

K. T. M. Jewellers

Dealers in:

JEWELS, DIAMOND & SOVEREIGNS

67, KANNATHIDDY, JAFFNA.

உள்ளத்தழகை முகத்தில் பதிய வைத்திருக்கும்

உங்கள்

உயர்தரப் போட்டோக்களுக்கு

பாரத் ஸ்ரூடியோ

கஸ்தூரியார் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

போன்: 252

BHARAT STUDIO

PHOTOGRAPHERS

82/1, Kasthuriar Road, JAFFNA.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

With the best Compliments of

R. B. & BROTHER,

K. K. S. Road,

JAFFNA.

Sonnenschein

நீடித்து
உழைப்பது

சொனென்ஷீன்
பற்றறி ஒன்றே

ஜெர்மன் தயாரிப்பு

வடமாகாண ஏக விநியோகஸ்தர்கள்

துரை அன் கோ

23/3, ஸ்ரான்லி ரேட், — யாழ்ப்பாணம்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

எங்கள் ஆசிரியருக்கு

நல்வாழ்த்துக்கள்

ஹாஜியார்ஸ்

நகை மாளிகை

யாழ்ப்பாணம் — கொழும்பு

தந்தி: VIEMEMES.

தொலைபேசி: 654 6941

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வண்ண வடிவு நகைகளுக்கும்

என்றும் மின்னும் வைரங்களுக்கும்

தங்கப்பவுண் நகைமாளிகைக்கு

விஜயம் செய்யுங்கள்

கே. என். எம். மீரான்சாஹிப்

54, கன்னாதிட்டி - யாழ்ப்பாணம்.

★

SOVEREIGN PALACE

THE
POPULAR JEWELLERS
IN
NORTH CEYLON

★

K. N. M. MEERAN SAHIB

JEWELLERS & DIAMOND MERCHANTS

KANNATHIDDY 136039 JAFFNA

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

For

PERMANENT
PICTURES
OF
QUALITY

GNANAMS

PHOTOGRAPHERS.

23, Clock Tower Road, JAFFNA.

Phone: **7067.**

எமது ஆசிரியருக்கு எங்கள்

நல்வாழ்த்துக்கள்

★

மு. பொன்னம்பலம் அன் சன்ஸ்.

215, கே. கே. எஸ். ரேட்,

யாழ்ப்பாணம்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Best Wishes to

Mr. C. Vyramuthu

Yappan Jewellers

KANNATHIDDY,

JAFFNA.

University of Jaffna
186039
Library

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

Best Wishes to our most
Revered Teacher

SURYA JEWELLERS

127, Kasthuriar Road,

JAFFNA.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org